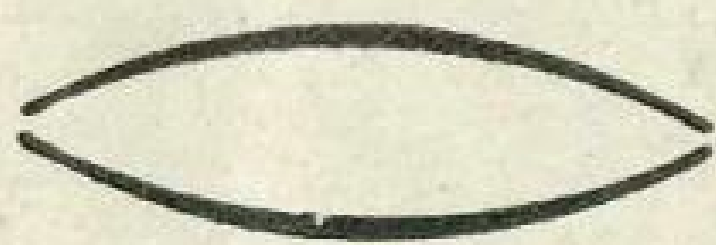

ΠΩΣ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΜΕ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΑΘΗΝΑ 1957

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΘΕΩΜΕ

ΠΡΑΤΜΑΤΙΚΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΛΑΟΛΑΤΙΑ

ΕΚΔΟΣΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑ 1937

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στήν εποχή μας ο θεσμός τῶν Κοιν. Ἀσφαλίσεων ἔχει πάρει μεγάλη εὐρύτητα καὶ ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τῆς ἐργατικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς. Εἶναι ὁ ἀδιάψευστος καθρέπτης γιὰ τὴν στάθμη τοῦ πολιτισμοῦ κάθε χώρας. Ἡ ἀνάγκη τῆς κοινωνικῆς Ἀσφάλισης ἔπαψε οὐσιαστικῶς νὰ εἶναι αἷτημα μόνο τῆς ἐργατοῦπαλληλικῆς τάξης. Ἐγινε αἷτημα σχεδὸν ὅλου τοῦ δεινοπαθοῦντος πληθυσμοῦ. Ἀλλωστε ὁ πλοῦτος στὶς μέρες μας μαζεύεται ὅλο καὶ σὲ πιὸ λίγα χέρια καὶ ἡ τεράστια πλειοψηφία κάθε λαοῦ βρίσκεται σὲ ὅμοιες μὲ τοὺς ἐργατοῦπαλλήλους συνθῆκες ζωῆς.

Στὴ χώρα μας π.χ. σὲ σύνολο 1.600.000 οἰκογενειῶν μόνον εἰ 30.000 ἔχουν εἰσόδημα πάνω ἀπὸ 10.000 δραχ. τὸ μῆνα. Μόνον αὐτοὶ μποροῦν νὰ ἔχουν κάποια ἀποταμίευση γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουν τοὺς κινδύνους: Ἀνεργία, ἀρρώστεια, ἀναπηρία, θάνατο κλπ. Ἀπὸ τὶς ὑπόλοιπες οἰκογένειες 3.000.000 περίπου ἄτομα εἶναι ἀποδεδειγμένα ἄποροι, μὲ μηνιάτικο εἰσόδημα κάτω τῶν 400 δραχ. Οἱ ἄλλοι ψευτοζοῦν!

Ἡ ὑπαρξη, λοιπὸν, Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ἀποτελεῖ ζωτικὴ ἀνάγκη, ἰδιαίτερα γιὰ χῶρες σὰν τὴ δική μας, ποὺ οἱ ἀποδοχῆς τῶν ἐργαζομένων δὲν φθάνουν οὔτε γιὰ τὸ ψωμί τῆς ἡμέρας.

Ὁ θεσμὸς τῶν Κ.Α. ὅπως λειτουργεῖ σήμερα στὴ χώρα μας, οὐσιαστικῶς, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ ὑποχρεωτικὴ ἀποταμίευση τῶν ἐργαζομένων γιὰ τὴν ἐξασφάλισή τους ἀπὸ τὶς διάφορες δυσκολίες καὶ ἀτυχήματα τῆς ζωῆς. Μιὰ ἀποταμίευση ποὺ γίνεται πηγὴ εὐκόλου πλουτισμοῦ τῆς οικονομικῆς ὀλιγαρχίας καὶ πρόξενος δυστυχίας καὶ πείνας γιὰ τοὺς ἀσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους. Ὁ τρόπος εἰσπραξῆς τῶν ἐσόδων τῶν διαφόρων ἀσφαλιστικῶν Ταμείων δημιουργεῖ τὴν ψευδῆ ἐντύπωση ὅτι τὸ μεγαλύτερο μέρος πληρώνεται ἀπὸ τοὺς ἐργοδοτές. Ὅμως στὴν πραγματικότητά «ἡ εἰσφορά» τῶν ἐργοδοτῶν εἶναι τμῆμα τῶν ἐργατοῦπαλληλικῶν ἀποδοχῶν. Ἀλλωστε καὶ οἱ ἐργοδοτές ὅταν καθορίζουν τὸ μισθὸ ἢ τὸ μεροκάματο παίρνουν πάντα ὑπ' ὄψη τους καὶ τὴν «εἰσφορά».

Τὰ κεφάλαια λοιπὸν τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων εἶναι στὴν πραγματικότητά ἐκατὸ σὲ ἐκατὸ χρήματα τῶν ἐργαζομένων καὶ σὰν τέτοια ἡ διαχείρισή τους πρέπει ν' ἀνήκει στοὺς ἀσφαλισμένους καὶ μόνο σ' αὐτούς.

Στὴ χώρα μας τὴν κοινωνικὴ ἀσφάλιση (ἐκτὸς τῶν ἐπὶ

μέρους κλαδικῶν ταμείων) ἔχει ἀναλάβει τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων (ΙΚΑ).

Τὸ ΙΚΑ — ἔπως καὶ κάθε ἄλλη κατάκτηση τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας μας — εἶναι καρπὸς σκληρῶν πολύχρονων καὶ αἱματηρῶν ἀγῶνων τῆς ἐργατικῆς τάξης. Ἐδῶ θ' ἀναφέρουμε λίγα παραδείγματα :

— Τὸ ψήφισμα ποῦ ἐνέκρινε ἡ πρώτη συγκέντρωση γιὰ τὸ γιορτασμὸ τῆς ἐργατικῆς Πρωτομαγιάς στὴν Ἑλλάδα τὸ 1894 περιλάμβανε ἀνάμεσα στὰ ἄλλα καὶ τὸ αἶτημα «ν' ἀπονέμεται σύνταξη εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐργασίας παθόντας καὶ καταστάντας ἀνικάνους πρὸς συντήρησιν ἑαυτῶν καὶ τῆς οἰκογενείας των».

— Οἱ Σιδηροδρομικοὶ τῶν ΣΠΑΠ κατέβηκαν τὸ 1906 σὲ καθολικὴ ἀπεργία μετ' αἶτημα «Συνταξιοδότησις» καὶ πετύχανε τὴν ἴδρυση Ταμείου Συντάξεων.

— Ἀπὸ τὸ 1910 οἱ καπνεργάτες σ' ὅλη τὴ χώρα διεξάγουν ἀναρίθμητους σκληροὺς ἀγῶνες. Ἡ πανελλαδικὴ ἀπεργία τῶν καπνεργατῶν τὸ 1926 ποῦ ἀποκορύφωμά της ἀποτελοῦν τὰ αἱματηρὰ γεγονότα τοῦ Ἄγρινιου (2 νεκροὶ καὶ πολλοὶ τραυματίες) κατέληξε στὴ δημιουργία τοῦ ΤΑΚ. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῶν ἀγῶνων αὐτῶν καταδιώχτηκαν καὶ καταδικάστηκαν σὲ πολύχρονες φυλακίσεις.

— Τὸ 1921 οἱ Ἐργατοῦπάλληλοι Ἡλεκτρισμοῦ κατεβαίνουν σὲ πολυήμερο ἀπεργιακὸ ἀγῶνα μετ' αἶτημα τὴν «Ἀσφάλιση». Οἱ πρωτεργάτες τῆς ἀπεργίας αὐτῆς πιάστηκαν καὶ καταδικάστηκαν ἀπὸ 5-8 χρόνια φυλακίῃ. Τέλος τὸ 1924 ἰδρύθηκε τὸ «Ταμεῖο Συντάξεων προσωπικοῦ ΗΕΜ».

— Τὸ 1925 μετ' αἶτημα «Ἀσφαλιστικὸ ταμεῖο» κατεβαίνει σὲ ἀπεργία τὸ προσωπικὸ τῶν ΕΗΣ καὶ πετυχαίνει.

— Οἱ ἀρτεργάτες χρειάσθηκε νὰ δώσουν 3 νεκροὺς (2 στὴν Ἀθήνα καὶ 1 στὴ Θεσσαλονίκη) καὶ νὰ ὑποστοῦν τὰ στελέχη τους πολλὰς διώξεις μέχρις ἔτου πετύχουν τὴν δημιουργία τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ ταμείου τους.

Παρόμοιους αἱματοποτισμένους ἀγῶνες, ποῦ ἡ ἱστορήσῃ τους ἀπαιτεῖ πάμπολλες σελίδες, ἔχουν νὰ παρουσιάσουν ὅλοι οἱ ἐργατοῦπάλληλοι κλάδοι: ναυτεργάτες, μυλεργάτες, τυπογράφοι, ΗΕΑΠ κτλ.

Ἔτσι τὰ πανελλαδικὰ ἐργατοῦπάλληλικά Συνέδρια ποῦ συγκροτήθηκαν στὴ χώρα μας τὰ τελευταῖα 40 χρόνια, ἀπασχολήθηκαν μετ' τὸ θέμα τῆς κοινωνικῆς ἀσφάλισης καὶ οἱ ἀποφάσεις τους ἄνοιξαν τὸ δρόμο γιὰ τὴ διεξαγωγή ἀγῶνων ποῦ ὀδήγησαν στὴ δημιουργία 300 περίπου Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων (56 κύριας ἀσφάλισης, 52 ἐπιχειρητικῆς, 3 προνοίας καὶ τ' ἄλλα ἄλ-

ληλοβοηθητικά). Το σύνολο τῶν ασφαλισμένων εργατοῦπαλλήλων ἀνέρχεται σήμερα σὲ 1.750.000 περίπου (750.000 ἀμέσως καὶ 1.000.000 ἐμμέσως).

Μὰ ὁ Ἀσφαλιστικὸς ἐργανισμὸς ποὺ δεσπόζει εἶναι τὸ Ι. Κ. Α. Περιλαμβάνει τὰ 8)10 τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ασφαλισμένων (1.365.000) ἀπὸ τοὺς ὁποίους 525.000 ἀμέσως καὶ 840.000 ἐμμέσως.

— Ἡ σχετικὴ μελέτη καὶ προεργασίας ἀπὸ τὴς ἀρμόδιες κρατικὲς ὑπηρεσίες γιὰ τὴν ἴδρυση τοῦ ΙΚΑ ἄρχισε τὸ 1924 καὶ καταστάλαξε στὸ Νόμο 5733)1932.

— Ὁ νόμος αὐτὸς δὲν ἐφαρμόστηκε ἀλλὰ ἀντικαταστάθηκε μετὰ τὸ Ν. 6298)34. Ἀπὸ τὸ 1934 ἀρχίζει μετὰ πολὺ ἀργὰ βήματα τὸ στήσιμο τοῦ τεράστιου καὶ πολυδαίδαλου αὐτοῦ μηχανισμοῦ γιὰ νὰ τεθεῖ, τελικὰ, σὲ λειτουργία τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1937 στὴν Ἀθήνα, Πειραιᾶ, καὶ ἀρχὲς τοῦ 1938 στὴ Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Καλαμάτα, Βόλο καὶ νὰ ἐπεκταθεῖ κατόπιν σὲ 80 περιφερειακὰ καὶ τοπικὰ ὑποκαταστήματα καὶ 45 περίπου παραρτήματα.

— Ὁ Ν. 6298)34 ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὸν Α. Ν. 1846)51. Αὐτὸς τροποποιήθηκε μετὰ τὸ Ν. 2698)53 καὶ 3083)54. Τέλος ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 1954 ἄρχισαν μετὰ πλήρη μυστικότητα οἱ συζητήσεις καὶ οἱ προετοιμασίες γιὰ τὸ νέο συνταξιοδοτικὸ κώδικα, σὲ μιᾶ ἐποχῇ ποὺ καθολικὸ προβάλλεται τὸ αἶτημα γιὰ μιᾶ ἀληθινὴ ἀναμόρφωση τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἡ ἄρνηση τῶν ὑπευθύνων νὰ δόσουν στὸ φῶς τῆς δημοσιότητας καὶ τῆς κριτικῆς τὰ σχεδιαζόμενα, προκάλεσε τὴν ἀγανάκτηση καὶ τὴς διαμαρτυρίες τῶν ασφαλισμένων. Ἡ γενικὴ κατακραυγὴ καὶ ἡ πίεση ποὺ ἄσκησαν πολλὲς ὀργανώσεις ἐργαζομένων καὶ συνταξιούχων, ἔδωσαν τὴ δυνατότητα ν' ἀποκαλυφθοῦν πολλὲς διατάξεις τῆς σχεδιαζόμενης νομοθεσίας. Κατὰ τὸ διάστημα ἀπὸ τὸ 1954 μέχρι σήμερα τέσσερα διαφορετικὰ—ὡς πρὸς τὸν τρόπο ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῶν συντάξεων—σχέδια κατασκευάσθηκαν μετὰ πολλὰς προσθαφαιρέσεις σὲ ἐπὶ μέρους θέματα καὶ μετὰ τὴν ἴδια ὅμως πάντα ἀντεργατικὴ καὶ ἀντιασφαλιστικὴ οἰκονομικὴ θεμελίωση τοῦ ΙΚΑ. Μέσ' ἀπ' αὐτὸ τὸ δαίδαλο τῶν νόμων καὶ τὸ τελευταῖο νομοσχέδιο, ἀναφέροντας παράλληλες διατάξεις, θὰ προσπαθήσουμε, ὅσο τὸ δυνατό στα σύντομα, νὰ ἐκθέσουμε τὴν εἰκοσάχρονη πορεία τοῦ ΙΚΑ ἀπὸ τὴν ἴδρυση του μέχρι σήμερα :

Πῶς διοικεῖται, τί παρέχει στοὺς ασφαλισμένους κλπ. Ἄκόμα τί σχεδιάζεται μετὰ τὴ νέα νομοθεσία καὶ τέλος τί ζητοῦν οἱ ἐργαζόμενοι νὰ γίνῃ γιὰ νὰ ἐκπληρώσει πραγματικὰ τὸν προορισμὸ του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

1. Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΑΡΧΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

Κύριο χαρακτηριστικὸν στὴ Διοικητικὴ ἐξέλιξη τοῦ ΙΚΑ εἶναι ὅτι μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ὁ ρόλος τῆς ἐργατικῆς τάξεως στὴ Διοίκηση τοῦ Ἰδρύματος μειώνεται καὶ, τελικὰ, ἐξαφανίζεται, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἐργοδοτῶν μενοπωλοῦν τὴ διοίκησίν του.

— Ἡ ἰδρυτικὴ νομοθεσία τοῦ ΙΚΑ ὀρίζει ὅτι τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ 15μελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιον ποὺ τὸ ἀποτελοῦν 3 ἐπιστήμονες εἰδικευμένοι στὰ ζητήματα Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, 2 γιατροί, 5 ἐργοδότες καὶ 5 ἀσφαλισμένοι ἢ ἐκπρόσωποι τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐνώσεων ποὺ ἔχουν γενικώτερη σημασία.

— Ἀργότερα ὁ Α.Ν. 1846)51 περιορίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ σὲ 11 (3 εἰδικοί ἐπιστήμονες, 4 ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ 4 ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων, ποὺ τοὺς ὑποδείχνει ἢ ΓΣΕΕ, δηλ. δὲν ἐκλέγονται ἀλλὰ διορίζονται ἀπὸ τὴ ΓΣΕΕ).

— Σὲ συνέχεια μὲ τὸ Ν.Δ. 2698)53 τὸ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ γίνεται 12μελὲς. (4 εἰδικοί ἐπιστήμονες, 4 ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν καὶ 4 ἀντιπρόσωποι τῶν ἀσφαλισμένων ποὺ τοὺς ὑποδείχνει ἢ ΓΣΕΕ ἢ ὁ Νομάρχης). Τώρα πιά τὸ κράτος καὶ οἱ ἐργοδότες διορίζουν ὅλα τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἐργάτες δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ στείλουν οὔτε ἓνα γνήσιο ἐκπρόσωπό τους στὸ Δ. Σ. Ἀκόμα μὲ τὸ ἴδιο νομοθετικὸ διάταγμα, περιορίζονται οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ. καὶ οὐσιαστικὸς ρυθμιστὴς τῆς τύχης τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ, μὲ ἀπόλυτα δικτατορικὰ δικαιώματα καὶ ἡγεμονικὲς ἀποδοχές, γίνεται ὁ Διοικητής.

Τὸ ν.δ. 3083)54 περιορίζει κάπως τὶς ἀποδοχὲς ἀφήνει ὅμως τὶς ἴδιες ἐξουσίαι στὸ Διοικητὴ. Τὰ ἴδια γίνονται καὶ μὲ τὶς Τ.Δ.Ε. ἀπὸ τὶς ὁποῖες ἔχουν ἀφαιρεθεῖ πολλές ἀρμοδιότητες.

Στὸ νέο νομοσχέδιο, ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀναμορφώνει ὁλόκληρο τὸ θεσμό, δὲν ἀναφέρεται τίποτα γιὰ τὴ Διοίκηση τοῦ ΙΚΑ.

Τὸ ΙΚΑ ὅμως ἀνήκει στοὺς ἀσφαλισμένους, ἀποτελεῖ περὶ τοὺς καὶ πρέπει νὰ διοικεῖται ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ἀ-

ασφαλισμένους. Γι' αυτό οί εργατοϋπάλληλοι ζητοῦν νά καταργηθεῖ ὁ θεσμός τοῦ Διοικητῆ καὶ ἡ πλειοψηφία τοῦ Δ.Σ. νά ἀποτελεῖται ἀπὸ γνήσιους ἐκπρόσωπους τῶν ἐργαζομένων πού νά μὴ διορίζονται ἀπὸ τὴν ΓΣΕΕ ἢ τὸ Νομάρχην, ἀλλὰ νά ἐκλέγονται σὲ γνήσια Πανεργατικὰ Συνέδρια τῆς ΓΣΕΕ καὶ μάλιστα νά εἶναι ἀνακλητοὶ στὴν περίπτωση πού δὲν ἐκπληρῶνουν τὰ καθήκοντά τους. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὶς ΤΔΕ. Νά ἀπλώσουν οἱ ἀρμοδιότητές τους καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἐργαζομένων νά ἐκλέγονται στὰ συνέδρια τῶν τοπικῶν Ἐργατικῶν Κέντρων.

2. ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

(ΟΙ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ἢ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟΥ)

Ἡ ἰδρυτικὴ νομοθεσία ἀναφέρει ὅτι τὸ ΙΚΑ ἔχει ἔσοδα τὶς εἰσφορὲς τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν. Πρέπει καὶ πάλι νά τονίσουμε ὅτι καὶ ἡ εἰσφορὰ τῶν ἐργαζομένων καὶ ἡ εἰσφορὰ τῶν ἐργοδοτῶν ἀποτελοῦν μέρος τοῦ ἐργατικοῦ μισθοῦ καὶ κατὰ συνέπεια ἡ ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ μόνο στὰ λόγια εἶναι ἐργοδοτικὴ. Τὸ σύνολο τῆς εἰσφορᾶς πού καταβάλλεται στὸ ΙΚΑ φεύγει στὴν οὐσία ἀπὸ τὴν τσέπη τῶν ἐργαζομένων. Ἡ εἰσφορὰ καθορίζεται σὲ ποσοστὰ πάνω στὸ πραγματικὸ μεροκάματο ἢ μισθὸ πού παίρνει ὁ κάθε ἐργαζόμενος. Ἀρχικὰ εἶχε ὀρισθῆ σὲ 4% γιὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ 11% γιὰ τοὺς ἐργοδότες. Γιὰ τὶς ἐπαρχίες εἶχαν ὀρισθῆ μικρότερα ποσοστὰ.

—Μὲ τὸν ΑΝ 1846)51 ἡ εἰσφορὰ γίνεται 5% γιὰ τοὺς ἀσφαλισμένους καὶ 12% γιὰ τοὺς ἐργοδότες (ἐκτὸς ἀπὸ τὴν εἰσφορὰ γιὰ τὴν ἀνεργία καὶ τὰ ἐφεδρικὰ ἐπιδόματα). Αὐτὴ ἡ αὐξηση ἔγινε γιὰτὶ συγχωνεύτηκε στὸ ΙΚΑ ὁ Ὄργανισμὸς Ἀντιφυματικῆς Ἀσφαλίσεως (ΟΙΑΦΑ) στὸν ὁποῖο καταβαλλόταν εἰσφορὰ 1% ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους καὶ 1% ἀπὸ τοὺς ἐργοδότες.

Ἐπίσης ὁ Α.Ν. 1846)51 καθορίζει σὰν ἔσοδο τοῦ ΙΚΑ καὶ τὴν εἰσφορὰ τοῦ Κράτους, ὅπως γίνεται ἄλλωστε σὲ ὅλα σχεδὸν τὰ κράτη τοῦ κόσμου, πού ὅμως ποτὲ δὲν καταβλήθηκε μέχρι σήμερα.

—Τὸ ΝΔ 2698)53 μείωσε τὴν εἰσφορὰ γιὰ τοὺς ἀσφαλισμένους κάτω τῶν 18 χρονῶν. Ἐπίσης ἔχει ὀρισθεῖ μικρότερη εἰσφορὰ γιὰ τὶς βιομηχανικὲς, βιοτεχνικὲς καὶ ξενοδοχειακὲς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐπαρχιῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὰ ἐξαγόμενα βιομηχανικὰ προϊόντα. Εἶναι ὀλοφάνερο πὼς στὶς περιπτώσεις αὐτὲς γίνεται παραχώρηση πρὸς τοὺς ἐργοδότες πού ζητοῦν μείωση τῆς εἰσφορᾶς ὑποστηρίζοντας πὼς ἐπὶ τὴν χώρα μας τὸ ἀσφάλιστρο εἶναι πολὺ μεγάλο καὶ ἐπιβα-

ρύνει τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς ἐνδιαφέρονται νὰ τσεπώσουν περισσότερα κέρδη, γιατί ὅπου μειώθηκε τὸ ἀσφάλιστρο (ἐπαρχιακὲς βιομηχανίες) δὲν εἶδαμε μείωση στὶς τιμές τῶν ἐμπορευμάτων ἀλλὰ αὐξηση στὰ κέρδη τῶν βιομηχάνων. Ἐξ ἄλλου στὶς ἄλλες χῶρες γιὰ τοὺς ἴδιους ἀσφαλιστικὸς κινδύνους τὸ ἀσφάλιστρο εἶναι μεγαλύτερο. Ἐνῶ στὴν Ἀθήνα εἶναι 17% καὶ σ' ὅλη τὴ χώρα μέσος ὅρος 15%, στὴ Γαλλία εἶναι 19%, στὴν Τσεχοσλοβακία 17,8%, στὸ Βέλγιο 21,25% κλπ. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ἡ ΓΣΕΕ προτείνει νὰ αὐξηθῇ ἡ εἴσφορὰ τῶν ἐργαζομένων κατὰ 1% ἀντὶ νὰ διεξάγει ἀγῶνα γιὰ νὰ πιεσθεῖ ἡ Κυβέρνηση νὰ καταβάλει τὴν κρατικὴ εἴσφορὰ πού ὁρίζει ὁ ΑΝ 1846)51.

Ἐδῶ πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι πολλοὶ ἐργοδότες, ἰδιαίτερα οἱ μεγαλοβιομήχανοι, παρὰ τὶς κυρώσεις πού προβλέπει ὁ νόμος, δὲν καταβάλουν τὶς εἴσφορές στὸ ΙΚΑ. Ὑπάρχουν τόσα «παραθυράκια» στὸ νόμο, ὥστε οἱ μεγαλοβιομήχανοι κατακρατοῦν ἀτιμώρητα ὄχι μόνο τὴ «δική τους» εἴσφορὰ ἀλλὰ καὶ τῶν ἐργατῶν πού εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ τὴν παραδίδουν χέρι χέρι στὸ ΙΚΑ. Ὁ νόμος χαρακτηρίζει τὴν κατακράτηση τῆς ἐργατικῆς εἴσφορᾶς ὑπεξαίρεση (ἓνα εἶδος κλεψιά) καὶ τὴν τιμωρεῖ μὲ φυλάκιση. Τὸ ΙΚΑ ὅμως ἐφαρμόζει τὸ νόμο μόνο γιὰ τοὺς μικροὺς ἐπαγγελματίες καὶ ἀφήνει ἀσύδοτους τοὺς μεγαλοβιομηχάνους. Ἡ Κυβέρνηση τοῦ Συναγερμοῦ μὲ ὑπουργὸ Ἐργασίας τὸ Γονῆ καθώρισε τὴν «ἐξόφληση» τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν — πού ὀφείλονταν σημειωτέον ἀπὸ χρόνια—σὲ 36 μηνιαῖες δόσεις. Καὶ ἡ Κυβέρνηση Καραμανλῆ μὲ ὑπουργὸ Ἐργασίας τὸν Πολυζωγόπουλο ὀλοκλήρωσε τὸ ἔργο τῆς προηγουμένης μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 92)56 πράξη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Μὲ τὴν προεκλογικὴ αὐτὴ πράξη ἀπὸ τὴ μιὰ μεριά ἐμείωσε τὰ πρόσθετα τέλη τῶν ἐκπροθέσιμων εἰσφορῶν καὶ παρέγραψε κατὰ μέγα ποσοστὸ τὰ πρόσθετα τῶν μέχρι τῆς 31)12)55 καθυστερουμένων. Ἀπὸ τὴν ἄλλη καθώρισε τὴν «ἐξόφληση» τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν, πού μὲ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Γονῆ οὐσιαστικὰ εἶχαν παγώσει, σὲ 18 νέες μηνιαῖες δόσεις ἀπὸ τὴν 1)4)56.

Σὲ συνέχεια ἡ Κυβέρνηση Καραμανλῆ ἔδωσε μὲ τὸ διαβόητο Ν.Δ. 3560)56 γιὰ τὶς παγωμένες πιστώσεις τὴ χαριστικὴ βολὴ στὶς καθυστερούμενες εἴσφορές. Μὲ τὸ Διάταγμα αὐτὸ ὁ Διοικητὴς τοῦ ΙΚΑ ἀπέκτησε τὸ δικαίωμα νὰ ἔρχεται σὲ συμβιβασμὸ μὲ τοὺς καθυστεροῦντες τὶς εἴσφορές δηλαδὴ νὰ τὶς χαρίζει οὐσιαστικὰ. Μὲ τὸ ἴδιο διάταγμα οἱ καθυστερούμενες εἴσφορές ἐπάγωσαν ἀμετάκλητα μὲ μόνη διέξοδο τὴν ἐκποίηση ἐπιχειρήσεων πρὸς ὄφελος τοῦ χρηματιστικοῦ καὶ ξένου κεφαλαίου.

“Έτσι οί καθυστερούμενες εισφορές φθάσανε τὰ 420 ἑκατομμύρια δραχ., γιὰ τὰ ὁποῖα ἔτοιμάζεται ἀπόφαση «ἐξοφλήσεως» τους σὲ 60 νέες μηνιαῖες δόσεις.

—Στὸ σχέδιο τῆς νέας νομοθεσίας ἀναφέρεται ὅτι καταργεῖται κάθε διάταξη ποὺ προβλέπει μείωση τῶν εισφορῶν πρὸς τὸ ΙΚΑ. Ὅμως δὲν προσθέτει τίποτα γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ εἰσπραξη τῶν ἐσόδων τοῦ ΙΚΑ, ἕνα 25% τῶν ὁποίων δὲν βεβαιώνεται κἂν καὶ ἕνα ἄλλο 20—25% παγώνει κάθε χρόνο.

—Ἐπειδὴ οἱ ἀσφαλισμένοι καταλαβαίνουν ὅτι τὸ ΙΚΑ χωρὶς ἔσοδα δὲν μπορεῖ νὰ ἐκπληρώσει τὸν προορισμὸ του, γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς ζητοῦν καὶ θὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ νὰ ληφθοῦν ἀποτελεσματικὰ μέτρα γιὰ τὴν εἰσπραξη τῶν ἐσόδων τοῦ ΙΚΑ. Γιὰ νὰ εἰσπραχθοῦν ἀμέσως οἱ καθυστερούμενες εισφορές τῶν μεγαλοεργοδοτῶν. Γιὰ νὰ ὑποχρεώνεται ἡ Κυβέρνηση νὰ ἀναγράφει κάθε φόρα στὸν προϋπολογισμὸ συγκεκριμένο κονδύλι σὰν εἰσφορά τοῦ Κράτους πρὸς τὸ ΙΚΑ, σύμφωνα μὲ τὸν Α.Ν. 1846) 51.

3. ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Ι.Κ.Α. ΚΑΙ Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΤΟΥΣ

Πόσα λεφτὰ μαζεύει τὸ ΙΚΑ ἀπὸ τὸ ὑστέρημα τῶν ἐργαζομένων ; Καὶ ποῦ ξοδεύονται αὐτὰ τὰ ἱερὰ λεφτὰ ;

—Σύμφωνα μὲ τὴ Νομοθεσία, τὸ ΙΚΑ πρέπει νὰ διαθέτει τὰ ἔσοδά του γιὰ νὰ πληρώνει τὶς συντάξεις, τὰ ἐπιδόματα καὶ τὰ βοηθήματα, γιὰ νὰ ἐξασφαλίζει περίθαλψη δηλ. γιατρό, φάρμακα, νοσοκομεῖα, σανατόρια κλπ., γιὰ νὰ πληρώνει τοὺς ὑπαλλήλους, γιὰ νὰ χτίζει γραφεῖα, ἰατροεῖα, νοσοκομεῖα κλπ. Καὶ ὅσα χρήματα περισσεύουν νὰ τὰ ἐπενδύει σὲ χρεώγραφα τοῦ Κράτους, σὲ μετοχές μεγάλων Τραπεζῶν ἢ ἐπιχειρήσεων Κοινῆς Ὁφελείας κλπ.

Τί ἔγινε ὅμως ἀπ’ ὅλα αὐτά; Τὸ ΙΚΑ μάζευε πάντοτε περισσότερα λεφτὰ ἀπ’ ὅσα ξόδευε γιὰ νὰ πληρώνει ἄθλιες συντάξεις, ἐπιδόματα, βοηθήματα, μισθοὺς ὑπαλλήλων καὶ νὰ παρέχει μιὰ ἄθλια στοιχειώδη περίθαλψη.

Θὰ μπορούσε νὰ δίνει ἀνθρωπινές συντάξεις, ἐπιδόματα, μισθοὺς καὶ νὰ παρέχει πλουσιοπάροχη κι’ ἀνθρωπινὴ περίθαλψη. Θὰ μπορούσε ν’ ἀχέει ἰδρύσει θαυμάσια καὶ πολιτισμένα ἰατροεῖα, νοσοκομεῖα, σανατόρια, πρεβαντόρια, παιδικοὺς σταθμοὺς, γραφεῖα.

Καὶ εἶχε ὅλα τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια γιὰ νὰ ἐκπληρώσει αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς. Τὸ 1951 συγκεκριμένα εἶχε ὅλα τὰ κεφάλαια γιὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ οἰκοδομικὸ του πρόγραμμα ποὺ εἶχε ὑπολογισθεῖ σὲ 550 δις καὶ προέβλεπε τὴν ἀνέγερση ὄλων τῶν κτιρίων, σταθμῶν ἀποθηκῶν κτλ. καὶ τὴν

άνεγερση νοσοκομείων με 3650 κρεβάτια.

Άλλά αντί να χρησιμοποιηθούν έτσι ωφέλιμα και εξασφαλιστικά τα κεφάλαια του ΙΚΑ, κατατεθήκανε (και ακόμα τα καταθέτουν) στην Τράπεζα της Ελλάδος με ελάχιστο επιτόκιο 4%. Έξω απ' αυτό ληστεύθηκαν κατά τον πιο ξεδιάντροπο τρόπο. 550 εκατομμύρια προπολεμικές δραχμές άρπάχθηκαν από την Κυβέρνηση της Δικτατορίας της 4ης Αυγούστου. 1.549.000 χρυσές λίρες εξανειμίσθηκαν μέχρι του 1944 από την υποτίμηση της δραχμής.

Κατά την πενταετία 1947 - 51 εξανειμίσθηκαν άλλα 300 εκατομμύρια νέες δραχμές λόγω του πληθωρισμού. Συνολικά το ΙΚΑ από αυτή μονάχα την αιτία ζημιώθηκε 1.500 εκατ. σημερινών δραχμών.

Δηλ. τα χρήματα αυτά τα έχασε το ΙΚΑ και τα οικειοποιήθηκαν οι κεφαλαιούχοι που τα είχαν δανεισθή.

Αυτό που έγινε δεν έγινε βέβαια τυχαία. Γι' αυτό άλλωστε συνεχίζεται ακόμη.

Η άχόρταγη οικονομική ὀλιγαρχία θέλει λεφτά, κάθε μέρα και περισσότερες πιστώσεις. Οι Τράπεζες όμως δεν είχαν διαθέσιμο ρευστό. Ίδιωτικές καταθέσεις υπήρχαν ελάχιστες. Γι' αυτό υποχρεώνουν τα ασφαλιστικά Ταμεία να καταθέτουν τα κεφάλαιά τους στις Τράπεζες. Γι' αυτό βάλανε τη Νομισματική Επιτροπή να απαγορεύει κάθε χρηματική ανάληψη από τις καταθέσεις των Ασφαλιστικών Ὄργανισμών.

Έτσι εξασφαλίστηκε ένας εύκολος δρόμος για τη χρηματοδότηση της Οικονομικής Ὄλιγαρχίας από το υστέρημα, την ελπίδα και το αποκοῦμπι των εργαζομένων. Έτσι βρέθηκε ο τρόπος να χρησιμοποιούνται τα κεφάλαια σε εξωασφαλιστικούς σκοπούς, για την κάλυψη των ελλειμμάτων του Κρατικού προϋπολογισμού, και ακόμα και για τις στρατιωτικές δαπάνες.

Και σήμερα ακόμα βρίσκονται μπλοκαρισμένα στις Τράπεζες 300 εκατ. περίπου του ΙΚΑ και πολλά εκατομμύρια των άλλων Ταμείων. Οι αποφάσεις της Κυβερνήσεως για την υποχρεωτική κατάθεση των νεοσχηματιζομένων κεφαλαίων των Ασφαλιστικών Ὄργανισμών στην Τράπεζα της Ελλάδος απ' όπου θα διοχετεύονται στο δημόσιο με τη μορφή των δανείων ή ὅπως τώρα τελευταία των εντόκων γραμματίων, δείχνει τη νέα μορφή της ληστείας που επιχειρείται σε βάρος του μόχθου των εργαζομένων. Γι' αυτό και η εξέγερση των ασφαλισμένων υπήρξε καθολική (άπεργίες κλπ.).

Το σχέδιο της νέας νομοθεσίας δεν αναφέρει τίποτα για την απόδοση των ληστευθέντων κεφαλαίων του ΙΚΑ, των

καθυστερουμένων εισφορών, ούτε για την αποδέσμευση των μπλοκαρισμένων κεφαλαίων του. Αντίθετα αναφέρει ότι τα κεφάλαια του Ι.Κ.Α. μπορεί να δανείζονται όλα στο Κράτος και προσθέτει «μέ ρήτραν χρυσοῦ ἢ δολλαρίου» κλπ. ἄσφαλῶς για να ρίξει στάχτη στα μάτια τῶν ἐργαζομένων. Τὸ γεγονός αὐτὸ δείχνει ὅτι τὰ ἀποθέματα τοῦ ΙΚΑ θὰ εἶναι στὴ διάθεση τῆς κάθε Κυβερνήσεως.

—Οἱ ἀσφαλισμένοι ζητοῦν τὴν ἄμεσο ἀπόδοση τῶν ληστευθέντων κεφαλαίων τοῦ ΙΚΑ. Τὴν καταβολὴ ἀπὸ τὸ Κράτος τῆς ζημίας ποὺ ὑπέστη τὸ ΙΚΑ ἀπὸ τὸν ἐξανεισμό τῶν ἀποθεματικῶν του.

Ζητοῦν τὴν κατάργηση τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς πάνω στα κεφάλαια τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν, τὴν κατάργηση τῶν ἀποφάσεων για τὴν ὑποχρεωτικὴν κατάθεση τῶν κεφαλαίων στὶς Τράπεζες. Ζητοῦν ἐπίσης τὴν ἄμεση ἀποδέσμευση τῶν μπλοκαρισμένων κεφαλαίων καὶ τὴν διάθεσή τους για τὴν αὔξηση τῶν συντάξεων πείνας, για τὴν χορήγηση ἀνθρωπίνων ἐπιδομάτων, για τὴ βελτίωση τῆς θέσης τῶν ὑπαλλήλων, για τὴν πραγματοποίησιν τοῦ οἰκοδομικοῦ προγράμματος τοῦ ΙΚΑ (Νοσοκομεῖα, ἰατρεία κλπ.). Μέχρι σήμερα μόνο τὸ 1)6 αὐτοῦ τοῦ προγράμματος ἔχει ἐκτελεσθεῖ. Ἐπίσης ζητοῦν τὴν διάθεση τῶν ἐσόδων τοῦ ΙΚΑ για τοὺς ἴδιους τοὺς ἀσφαλισμένους καὶ τὴν πλήρη ἐξασφάλιση τῶν κεφαλαίων του, ὥστε νὰ μὴ γίνονται λεία τῶν ἐκάστοτε Κυβερνήσεων.

4. ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΚΜΗΔΕΝΙΖΕΤΑΙ Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΕΝΩ ΔΕΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΜ - ΛΙΩΣΗ ΤΟΥ Ι. Κ. Α.

—Μὲ τὴν νομοθεσίαν ποὺ ἰσχύει, τὸ ἀσφάλιστρο, δηλ. οἱ εἰσφορὲς ποὺ εἶναι 17% τοῦ μεροκάματου, μοιράζονται ἔτσι: 9,5% για τὸν κλάδο ἀσθενείας καὶ μητρότητας καὶ 7,5% για τὸν κλάδο συντάξεως.

Μὲ τὴν κατανομὴ αὐτὴ ὁ κλάδος ἀσθενείας παρουσίασε τὸ 1953 ἔλλειμμα, ὄχι λόγω τοῦ ὕψους τῶν παροχῶν ἢ ἐκτάκτων ἀναγκῶν, ἀλλὰ λόγω χαριστικῆς διαθέσεως τῶν ἐξόδων περιθάλψεως καὶ τῆς παντοεδοῦς ρειμούλας, ἐνῶ ὁ κλάδος συντάξεων παρουσίαζε πλεόνασμα. Ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα καὶ μετὰ τὴν ἔμπνευση τοῦ σημερινοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τότε Διοικητῆ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων,

έξαπολύθηκε και συνεχίζεται μια χωρίς προηγούμενο επίθεση έναντίον των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων και επιχειρήθηκε να στηριχθεί οικονομικά το ΙΚΑ στις τρομερές περικοπές και επιβαρύνσεις που επιβληθήκανε στους ασφαλισμένους.

Σταμάτησε ή συνταξιοδότηση χιλιάδων ανάπηρων και φυματικών με την αυθαίρετη μείωση των ποσοστών αναπηρίας.

Καθελώθηκαν οι συντάξεις, τα επίδοματα, τα βοηθήματα σε επίπεδα πείνας. Η άθλιότητα της περίθαλψης ξεπέρασε κάθε πρόβλεψη μέχρι σημείου ώστε ο Διοικητής του ΙΚΑ κ. Ρικάκης να δηλώνει ότι «απάδει προς την ανθρωπίνη αξιοπρέπεια». Εν ενεργεία ασθενείς πετιούνται από τις κλινικές, τα ψυχιατρεία, τα σανατόρια, στο δρόμο «ως μη χρίζοντες περαιτέρω περιθάλψεως». Καθιερώθηκε εισιτήριο για τις ιατρικές επισκέψεις και συμμετοχή στη δαπάνη των ακτινογραφιών και λοιπών εξετάσεων. Αύξήθηκε ή συμμετοχή των ασφαλισμένων στην αγορά των φαρμάκων από 10% σε 20%. Καθιερώθηκε ή συμμετοχή των φυματικών στην αγορά των φαρμάκων.

Η χαμηλή περίθαλψη, το αίσχος των κλινικών και των ιατρείων με τις ατέλειωτες ουρές, είχαν σαν αποτέλεσμα να παρουσιάσει ο κλάδος ασθενείας στα τέλη του 55 και 56 σημαντικό πλεόνασμα. Αυτά τα πλεονάσματα βρίσκονται σήμερα μπλοκαρισμένα στην Τράπεζα. Το 1955 ο κλάδος συντάξεων παρουσιάζεται ισοσκελισμένος ενώ το 1956 έλλειμματικός.

—Με το σχέδιο της νέας νομοθεσίας γίνεται ανακατανομή του ασφαλιστρού. Οι εισφορές που μένουν 17% θα μοιράζονται : 6% για τον κλάδο ασθενείας και μητρότητας και 11% για τον κλάδο συντάξεων. Δηλ. μειώνονται κατά 37,9% τα έσοδα του κλάδου ασθενείας και αυξάνονται τα έσοδα συντάξεων. Η ταχυδακτυλουργία αυτή αποτελεί την . . . οικονομική βάση της αναδιοργάνωσης του ΙΚΑ. "Ας δοῦμε όμως τί θα συμβή στην πραγματικότητα:

Στο 1956 ο κλάδος ασθενείας είχε έσοδα 634.607.000 δραχ. και έξοδα 516.902.000 δραχ. "Όταν το ασφαλιστρο ασθενείας μειωθῆ στο 6% τότε θα εισπράττονται για την ασθενεία 400 περίπου εκατομμύρια. Και θα πρέπει να έξοδεύονται 400 εκ. ή λιγώτερα, σε καμμιά περίπτωση όμως περισσότερα, γιατί το σχέδιο του νέου νόμου απαγορεύει με βαρειές κυρώσεις μεταφορά ποσών από τον ένα κλάδο στον άλλο. "Αφοῦ όμως με έξοδα 516 εκατομ. έχουμε έλεεινή περίθαλψη, τί θα έχουμε με 400 εκατομμύρια; Οὔτε γιατρό πιά, οὔτε νοσηλεία (θα δοῦμε σε συνέχεια τις καινούργιες περικοπές που πρόβλεπει ή νέα νομοθεσία).

Ἡ διάθεση, ὅπως λέει τὸ σχέδιο, 180 ἑκατ. ἀπὸ τὰ ἀποθεματικά τοῦ ΙΚΑ γιὰ τὸν κλάδο ἀσθενείας (ἂν ἐννοεῖται εἶναι κι' αὐτὰ διαθέσιμα, γιατί ὁ Κρατικὸς Προϋπολογισμὸς 1939-59 ἀπερρόφησε 400 ἑκατ. ἀποθεματικά τῶν ΝΠΔΔ) καθὼς καὶ ἡ καθιερούμενη κράτηση 4% ἀπὸ τὶς συντάξεις γιὰ τὸν κλάδο ἀσθενείας καὶ ἡ εἰσφορά 6% τῶν εἰδικῶν Ταμείων δὲν πρόκειται σὲ καμμιά περίπτωση νὰ σώσουν τὸν κλάδο ἀσθενείας. Τὸ πολὺ νὰ διατηρηθῇ ἡ σημερινὴ ἀθλιότητα γιὰ ἕνα χρόνον ἀκόμη. Ἀπὸ κεῖ καὶ ὕστερα δὲν θὰ μπορούμε πιὰ μιλάμε γιὰ κλάδο ἀσθενείας καὶ μητρότητας.

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Στὰ 1955 παρουσιάζεται ἰσοσκελισμένος, ἐνῶ στὰ 1956 χρειάστηκε νὰ διατεθοῦν 75 ἑκατομ. ἀπὸ τὸ πλεόνασμα τοῦ κλάδου ἀσθενείας γιὰ νὰ καλυφθεῖ τὸ ἔλλειμμά του. Μὲ τὴν ἀνακατανομὴ τοῦ ἀσφαλίστρου τὰ ἔσοδα τοῦ κλάδου συντάξεων αὐξάνονται κατὰ 230 ἑκατ. περίπου καὶ στὰ πρῶτα χρόνια θάχουμε μεγάλα περισσεύματα (γιατί οἱ συντάξεις μένουν στὰ ἴδια περίπου ἐπίπεδα πείνας). Τὰ περισσεύματα αὐτὰ θὰ κατατίθενται στὴν Τράπεζα ὅπου θάχουν τὴν ἴδια τύχη μὲ ὅλα τὰ προηγούμενα κεφάλαια τοῦ ΙΚΑ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποθέσουμε (πρᾶγμα ἀπίθανο) ὅτι θὰ ἐξασφαλισθοῦν αὐτὰ τὰ κεφάλαια καὶ πάλι ὁ κλάδος συντάξεων δὲν πρόκειται νὰ ἐπαρκέσει γιὰ νὰ καλύψει τὴν δαπάνη γιὰ συνταξιοδότηση τῶν 6½-8 χιλ. νέων συνταξιούχων ποὺ προστίθενται κάθε χρόνο, οὔτε πολὺ περισσότερο γιὰ τὴν τιμαριθμικὴ αὐξηση τῶν παλαιῶν καὶ νέων συντάξεων, ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ ΓΣΕΕ μέχρι τὸ 1967, ἀλλὰ οὔτε μέχρι τὸ 1960.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι μὲ τὴν ἀνακατανομὴ τοῦ ἀσφαλίστρου ἐπιδιώκουν νὰ χειροτερεύσουν ἀκόμη -περισσότερο τὴν ἀθλια περίθαλψη τοῦ ΙΚΑ καὶ νὰ ληστέψουν τὰ τεράστια ἀποθεματικά τοῦ κλάδου συντάξεων ποὺ θὰ δημιουργηθοῦν στὰ πρῶτα χρόνια. Λέμε στὰ πρῶτα χρόνια, γιατί ἀπὸ τὸ 1960 καὶ πάλι ὁ κλάδος συντάξεων θὰ γίνῃ ἐλλειμματικός, πρᾶγμα ποὺ ἀποδείχνει ὅτι καὶ μὲ τὴν νέα κατανομὴ τοῦ ἀσφαλίστρου δὲν ἐξασφαλίζεται τὸ μέλλον τοῦ κλάδου συντάξεων.

Γι' αὐτὸ οἱ ἐργατοῦπάλληλοι εἶναι ἀντίθετοι μὲ κάθε ἀνακατανομὴ τοῦ ἀσφαλίστρου. Γι' αὐτὸ ζητοῦν μὲ τὰ πλεονάσματα τοῦ κλάδου ἀσθενείας καὶ μητρότητας νὰ καλλιερευσεῖ ἡ περίθαλψη, νὰ βελτιωθοῦν οἱ παροχές. Γι' αὐτὸ ζητοῦν νὰ αὐξηθοῦν οἱ συντάξεις καὶ τὰ δημιουργούμενα γενικὰ ἔλλειμματα νὰ καλύπτονται μὲ τὴν κρατικὴ εἰσφορά, μὲ τὴν ἀπόδοση τῶν ληστευθέντων κεφαλαίων, μὲ τὴν ἀποδέσμευση τῶν ἀποθεματικῶν καὶ τὴν εἰσπράξη τῶν ἐσόδων καὶ τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν, πράγματα ποὺ ἀποτελοῦν σήμερα τὴ μοναδικὴ οἰκονομικὴ βία γιὰ τὴν ἀναδιοργάνωση τοῦ Ι.Κ.Α.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΣΤΟ Ι.Κ.Α.

Α'.

1. ΤΙ ΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΟ Ι.Κ.Α.

Ἀπὸ τὴν ἰδρυσὴ του τὸ ΙΚΑ ἀσφαλίζει τὴν ἀσθένεια, τὴ μητρότητα, τὴν ἀναπηρία, τὸ ἀτύχημα, τὰ γηρατειὰ καὶ τὸ θάνατο*.

2. ΠΟΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΟ Ι.Κ.Α.

— Σύμφωνα μὲ τὴ νομοθεσία πού ἰσχύει, ὅλα τὰ πρόσωπα πού ἐργάζονται μὲ μισθὸ ἢ μεροκάματο καὶ ἔχουν σὰν κύριο ἐπάγγελμα τὴ μισθωτὴ ἐργασία, δηλ. ὅλοι οἱ ἐργατοῦπάλληλοι ὑπάγονται ὑποχρεωτικὰ στὴν ἀσφάλιση τοῦ ΙΚΑ. Ἡ νομοθεσία προβλέπει ὅτι μὲ ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ ἡ ἀσφάλιση μπορεῖ νὰ ἐπεκταθῆ, γιὰ ὅλους ἢ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς κλάδους, καὶ στὶς περιφέρειες ὅπου σήμερα δὲν ὑπάρχει ὁ θεσμὸς αὐτός. Ἐπίσης ἐξαιρεῖ ἀπὸ τὴν ἀσφάλιση ὠρισμένες κατηγορίες ἐργαζομένων καὶ προβλέπει τὴν δυνατότητα νὰ ὑπαχθοῦν στὴν ἀσφάλιση ὠρισμένες κατηγορίες αὐτοτελῶς ἐργαζομένων.

— Μὲ τὸ σχέδιο τῆς νέας νομοθεσίας προβλέπεται ἡ ἀσφάλιση τῶν Λογοτεχνῶν, καθορίζεται εἰδικώτερα ἡ ἀσφάλιση τῶν ραπτεργατῶν, ὑποδηματεργατῶν, ἐργολάβων οἰκοδομῶν, ὀδηγῶν ταξί, οἰκοδόμων κλπ. Προβλέπεται ἀόριστα ἡ δυνατότητα νὰ ρυθμισθεῖ μὲ κανονισμὸ ἡ ἀσφάλιση ὠρισμένων κατηγοριῶν ἐργαζομένων, ἡ περιορισμένη ἀσφάλιση ἐκπαιδευομένων τροφίμων ὀρφανοτροφείων ἢ ἀναμορφωτικῶν καταστημάτων. Περιορίζεται ἡ ἀσφάλιση προσώπων πού ἀπασχολοῦνται σὲ οἰκισμοὺς μὲ λιγώτερους ἀπὸ 350 σταθερὰ ἀπασχολούμενους ἀσφαλισμένους. Δηλ. περιορίζεται ἡ ἐπέκταση καὶ δὲν ὀλοκληρώνεται ἡ ἀσφάλιση.

— Οἱ ἐργατοῦπάλληλοι ὅμως ζητοῦν νὰ ἐπεκταθῆ σ' ὁ-

* Μὲ τὸν Α.Ν. 1846)51 τὸ Ι.Κ.Α. ἀσφαλίζει καὶ τὴν ἀνεργία. Μὲ τὸ Ν.Δ. 2961)54 ἰδρύθη κε ξεχωριστὸς ὀργανισμὸς γιὰ τὴν ἀσφάλιση τῆς ἀνεργίας, ὁ Ο.Α.Α.Α.

λόκληρη τή χώρα τὸ ΙΚΑ καὶ νὰ συμπεριλάβει ὑποχρεωτικῶς στὴν ἀσφάλιση γιὰ ὅλους τοὺς κινδύνους, ὅλους χωρὶς καμμιὰ ἐξαίρεση τοὺς ἐργαζομένους ποὺ δὲν εἶναι ἀσφαλισμένοι σὲ ἄλλα ταμεῖα.

Β΄.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ ΤΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ ΟΡΙΟ ΠΑΡΟΧΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΟΛΕΘΡΙΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ

1. Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

α. Ἀνύπαρκτη ἢ προληπτικὴ δράση

— Ἡ ἰδρυτικὴ νομοθεσία τοῦ ΙΚΑ ἀναφερότανε στὴν ἀνάγκη νὰ προλαμβάνονται οἱ ἀσθένειες καὶ ὄριζε τὴ δαπάνη γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ μέχρι 1)100 τῶν συνολικῶν τακτικῶν ἐσόδων τοῦ Ἰδρύματος.

— Ὁ Α.Ν. 1846)51 ξαναλέει ἀόριστα ὅτι τὸ ΙΚΑ μπορεῖ νὰ παίρνει μέτρα γιὰ τὴν πρόληψη τῶν ἀσθενειῶν, ἰδίως τῶν κοινωνικῶν, ἀλλὰ δὲν ἀναφέρεται καθόλου στὴ δαπάνη.

Ἀποτέλεσμα : Συστήθηκε στὸ ΙΚΑ Διεύθυνση γιὰ τὴν προληπτικὴ δράση, μισθοδοτοῦνται μερικοὶ ὑπάλληλοι ποὺ συντάσσουν θαυμάσιες μελέτες γιὰ τὴν πρόληψη τῶν ἀσθενειῶν καὶ... ὅλα μένουν στὰ χαρτιά.

— Τὸ σχέδιο τῆς νέας νομοθεσίας δὲν ἀναφέρει τίποτα γιὰ τὴν προληπτικὴ δράση παρὰ μόνο ὅτι μπορεῖ νὰ ἐπιβληθεῖ συμμετοχὴ τῶν ἀσφαλισμένων μέχρι τοῦ 1)6 στὶς προληπτικὲς παροχές.

— Οἱ ἀσφαλισμένοι ὅμως ξέρουν καλὰ ὅτι συμφέρει ἀπείρως περισσότερο καὶ στοὺς ἴδιους καὶ στὸ ΙΚΑ νὰ καταπολεμῶνται τὰ αἷτια ποὺ προκαλοῦν τὶς ἀσθένειες, νὰ προλαμβάνονται καὶ νὰ καταπολεμῶνται ἐγκαίρως. Γι' αὐτὸ ζητοῦν νὰ ὀρισθῇ σημαντικὸ κονδύλι στὸν προϋπολογισμό τοῦ ΙΚΑ γιὰ τὴν προληπτικὴ δράση. Νὰ ἀρχίσει πλατεῖα ἐρευνα μὲ ὅλα τὰ μέσα γιὰ τὶς διαδομένες καὶ κοινωνικὲς ἀσθένειες (καρκίνος, νευροπάθειες, καρδιοπάθειες, φυματίωση κλπ) καὶ νὰ καταπολεμηθοῦν τὰ αἷτια ποὺ τὶς προκαλοῦν μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει ἢ σύγχρονη ἐπιστήμη. Νὰ ὀργανωθεῖ ἡ πρόληψη πάνω στοὺς τόπους ἐργασίας, ἐργοστάσια, μεταλλεῖα κτλ. Νὰ ὀργανωθεῖ συστηματικὰ ἡ προστασία τῆς νηπι-
ακῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας.

β. Ἡ περίθαλψη δὲν θὰ παρέχεται πιά ὅσο καιρὸ κρατᾶ ἡ ἀρρώστεια ἀλλὰ μόνο δυὸ χρόνια.

— Μὲ τὴν ἰδρυτικὴ νομοθεσία γιὰ νὰ εἶχε δικαίωμα ἰατρικῆς περίθαλψης (γιατρό, φάρμακα, νοσοκομεῖο) ἕνας ἀσφαλισμένος, ἔπρεπε νάχει πραγματοποιήσῃ 50 ἡμέρες ἐργασίας στὸ τελευταῖο δωδεκάμηνο καὶ νὰ ἔχουν περάσει ἕξ μῆνες ἀπὸ τότε ποὺ πρωτοασφαλίστηκε.

Ἡ περίθαλψη παρατεινόταν γιὰ τὴν ἴδια ἀσθένεια ὅσο χρόνο διαρκοῦσε καὶ ἡ ἀσθένεια. Στούς συνταξιούχους ποὺ κρίνονταν ἱκανοὶ γιὰ ἐργασία παρατεινόταν τὸ βιβλιᾶριο ἀσθενείας γιὰ 10 μῆνες.

— Μὲ τὸν Α.Ν. 1846)51 παρέχεται ἰατρικὴ περίθαλψη μὲ 50 ἡμέρες ἐργασίας στὸν προηγούμενο χρόνο ἢ στὸ προηγούμενο 15μηνο ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν οἱ τρεῖς τελευταῖοι μῆνες. Γιὰ τὴν φυματίωση ἀπαιτοῦνται 350 ἡμερομίσθια τὴν τελευταία τετραετία πρὸ τῆς ἀσθενείας. Ἡ περίθαλψη γιὰ τὴν ἴδια ἀσθένεια καὶ τώρα τυπικᾶ παρατείνεται ὅσο χρόνο διαρκεῖ καὶ ἡ ἀσθένεια. Μὲ εἰδικὲς ὅμως ἐντολὲς περιορίζεται ἡ παροχὴ φαρμάκων, ὁ χρόνος νοσηλείας κλπ. Καὶ τὸ ἀκόμη χειρότερο ὁ ἀσθενὴς δὲν μπορεῖ νὰ τύχει περιθάλψεως γιὰ ἄλλη ἀσθένεια ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι ἀπότοκος αὐτῆς γιὰ τὴν ὁποία παρατείνεται τὸ βιβλιᾶριο ἀσθενείας του.

Στούς συνταξιούχους ποὺ κρίνονται ἱκανοὶ γιὰ ἐργασία ἢ λήγει ἡ διατία τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, παρατείνεται 6 μῆνες τὸ βιβλιᾶριο ἀσθενείας. Ἡ συμμετοχὴ στὴ δαπάνη μπορεῖ νὰ φθάσῃ μέχρι τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ ποσοῦ.

— Μὲ τὸ σχέδιο τῆς νέας νομοθεσίας ἡ ἰατρικὴ περίθαλψη θὰ παρέχεται γιὰ τὸ χρόνο ποὺ ἰσχύει τὸ βιβλιᾶριο ἀσθενείας καὶ θὰ μπορεῖ νὰ συνεχισθῇ γιὰ τὴν αὐτὴν ἀσθένεια δύο χρόνια ἀκόμη ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται γιὰ καρκίνο, φυματίωση ἢ νευρικὲς παθήσεις ὅποτε θὰ μπορεῖ νὰ παραταθῇ 3 χρόνια. Δηλ. ἔχουμε ὠρισμένα χρονικὰ ὅρια πέρα ἀπὸ τὰ ὁποῖα διακόπτεται ἡ περίθαλψη καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἔχει ὁ ἀσθενὴς ἰαθεῖ. Οἱ συνέπειες ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς διάταξης θὰ εἶναι τρισμακτικές. Χιλιάδες ἀσφαλισμένοι, ψυχοπαθεῖς, καρκινοπαθεῖς, φυματικοὶ κλπ. θὰ πεταχθοῦν χωρὶς οἶκτο ἀπὸ τὰ νοσοκομεῖα, ψυχιατρεῖα, σανατόρια καὶ θὰ μείνουν χωρὶς ἰατρικὴ περίθαλψη. Ἀντὶ γιὰ τὴν συνεχιζομένη περίθαλψη καὶ ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι τὴν ἔχει ἀνάγκη συνεχῶς ὁ ἀσφαλισμένος, τὸ νέο σχέδιο καθιερώνει ἐφόσον δὲν ὑπάρχουν προϋποθέσεις γιὰ σύνταξη καὶ δὲν μπορεῖ νὰ δουλέψῃ στὴν ἴδια ἢ ἄλλη παρόμοια δουλειᾶ ἕνα εἶδος—πρωτοφανὲς γιὰ τὴν ἀσφάλιση— ἐπιδόματος περίθαλψης, προσωποπαγές,

ἴσο πρὸς 750 δραχ. Ὅσοι θὰ παίρνουν τὸ βοήθημα αὐτὸ δὲν θὰ δικαιούνται «οὐδεμιᾶς περιθάλψεως ἐκ μέρους τοῦ ΙΚΑ» δηλ. οὔτε γιατρό, οὔτε φάρμακα, οὔτε νοσοκομεῖο κλπ.

— Ἀλλὰ οἱ ἐργατοῦπάλληλοι δὲν θὰ ἐπιτρέψουν νὰ ἐφαρμοσθοῦν παρόμοιου εἴδους διατάξεις. Θὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ νὰ παρέχεται ἡ ἰατρικὴ περίθαλψη ὅσον καιρὸ διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια καὶ μάλιστα ἡ περίθαλψη σὲ περιπτώσεις χρονίων ἀσθενειῶν καὶ ποὺ δημιουργοῦν ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν, νὰ παρέχεται ὄχι μόνο γιὰ τὴν αὐτὴ ἀσθένεια ἀλλὰ γιὰ ὅλες τὶς ἀσθένειες. Ἀκόμα ζητοῦν νὰ καταργηθῇ ἡ συμμετοχὴ στὶς δαπάνες τῆς περίθαλψης. Ἄν σὲ ἄλλες χώρες μὲ ὑψηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων αὐτὸ εἶναι ἀνεκτό, στὴ χώρα μας μὲ τὶς ἀποδοχὰς πείνας, συμμετοχὴ στὶς δαπάνες τῆς περίθαλψης σημαίνει κατὰ κανόνα κατάργησιν τῆς περίθαλψης.

γ. Ἡ σανατοριακὴ περίθαλψη.

— Μὲ τὴν ἰδρυτικὴ νομοθεσίαν καὶ τὶς συμπληρωματικὰς διατάξεις τῆς οἱ ἀσφαλισμένοι εἶχαν δικαίωμα σανατοριακῆς νοσηλείας μὲ τὶς ἴδιες προϋποθέσεις γιὰ τὴ νοσοκομειακὴ περίθαλψη, καὶ ἡ σανατοριακὴ νοσηλεία διαρκοῦσε ὅσο χρόνον διαρκοῦσε καὶ ἡ ἀσθένεια.

— Μὲ τὸν Α.Ν. 1846)51 γιὰ σανατοριακὴν περίθαλψιν ἀπαιτοῦνται 350 ἡμέρες ἐργασίας στὰ 4 προηγούμενα τῆς ἀσθενείας ἡμερολογιακὰ ἔτη. Μὲ τὶς προϋποθέσεις αὐτὲς χάσκουν τὸ δικαίωμα νὰ νοσηλευθοῦν χιλιάδες νέοι ἐργατοῦπάλληλοι ἀλλὰ καὶ παλαιοὶ μὲ χιλιάδες ἡμερομίσθια, ἐπειδὴ δὲν ἔχουν 350 τὴν τελευταία τετραετία. Ὁ ἴδιος νόμος ὁρίζε ὅτι μέχρι 31-12-54 θὰ ἐπεκταθῇ καὶ στὰ μέλη οἰκογενείας τὸ δικαίωμα τῆς σανατοριακῆς περίθαλψης. Ἀργότερα ἡ προθεσμία αὐτὴ μετατοπίσθηκε στὶς 31.12.55 γιὰ νὰ μὴν ἐφαρμοσθῇ τελικὰ μέχρι σήμερα *.

— Τὸ νέο νομοσχέδιον ἀναφέρει ὅτι ἡ περίθαλψη γιὰ τὴν φυματίωσιν περιορίζεται τὸ πολὺ σὲ μιὰ τριετία. Ἀντὶ τῆς περίθαλψης σὲ σανατόριο καθιερώνει τὴν περίθαλψιν κατ' οἶκον. Ἡ διάταξις λέει ὅτι θὰ μποροῦν νὰ τύχουν αὐτῆς ὅσοι ἀσφαλισμένοι ἢ συνταξιούχοι ἔχουν δυὸ χρόνια σὲ σανατόριο ἢ ὀρθοπεδικὰς κλινικὰς, ἐφόσον ἐξασφαλίζουν κατάλλη-

* Τελευταία τὸ Δ.Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. ἀπέφασκε νὰ καταβάλλει τὴν δαπάνην τῆς νοσηλείας τῶν ἐμμέσως ἠσφαλισμένων, στὰ κρατικὰ σανατόρια ἢ στὸ Ἀσκληπιεῖο. Ἡ ἀπόφασις ὁμῶς αὐτὴ δὲ λύνει τὸ ζήτημα γιὰτὶ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον τὰ μέλη οἰκογενείας δικαιούνται τῆς ἰδίας περιθάλψεως μὲ τοὺς προστάτες τους.

λο σπίτι θὰ παίρνουν ἕνα ποσὸ μέχρι 1050 δρχ. Ἡ διάρκεια τῆς καταβολῆς τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ θὰ μπορεῖ νὰ παραταθῆ μέχρι τρία χρόνια. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τὸ ΙΚΑ θὰ ἀδειάσει τὰ σανατόρια καὶ θὰ στείλει τοὺς φυματικούς στὰ σπίτια τους καὶ ἐφόσον οἱ ὑπηρεσίες του κρίνουν «ὅτι ἡ κατάσταση τοῦ ἀσθενοῦς ἐσταθεροποιήθη» θὰ διακόπτεται καὶ ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ. Ἐπίσης τὸ σχέδιο προβλέπει ὅτι τὸ ΙΚΑ θὰ καταβάλλει τὴ δαπάνη τῆς νοσηλείας τῶν ἐμμέσως ἀσφαλισμένων στὰ κρατικὰ σανατόρια (3η θέση).

— Οἱ ἀσφαλισμένοι ζητοῦν : Πλήρη σανατοριακὴ περίθαλψη, μὲ ἄμεση ἐπέκταση τοῦ δικαιώματος, μὲ τοὺς ἴδιους ὅρους, στὰ μέλη οἰκογενείας σύμφωνα μὲ τὸ νόμο 1846)51 καὶ τὸ ν.δ. 2698)53 διάρκεια τῆς νοσηλείας μέχρις ἰάσεως καὶ συνδυασμὸ τῆς νοσηλείας μὲ τὴν ἐργασιοθεραπεία καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἀναπροσαρμογὴ καὶ ἀπασχόληση.

δ. Ἀντὶ γιὰ μαιευτικὴ περίθαλψη μὲ ὅλους τοὺς κανόνες τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης, ἕνα ἐφάπαξ βοήθημα.

— Μὲ τὴ νομοθεσίᾳ ποὺ ὑπάρχει, τὸ ΙΚΑ παρέχει μαιευτικὴ περίθαλψη κατ' οἶκον, σὲ μαιευτήριον ἢ θεραπευτήριον, καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχουν αὐτὰ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα.

— Μὲ τὸ σχέδιο τῆς νέας νομοθεσίας (καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ὅλο πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου) τὸ ΙΚΑ μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσει τὴ μαιευτικὴ περίθαλψη μὲ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα ὄχι κατώτερο ἀπὸ 900 δρχ.. Μ' ἄλλα λόγια μπορεῖ τὸ ΙΚΑ, ὅταν θελήσει, νὰ καταδικάσει τὶς ἐργάτριες νὰ γεννοῦν τὰ παιδιά τους στὶς τρῶγλες καὶ στὶς παράγκες καὶ σ' ἀντάλλαγμα νὰ τοὺς πετάξει τὸ ἐφ' ἅπαξ τῶν 900 δρχ. ποὺ δὲ θὰ φθάνει οὔτε γιὰ τὰ στοιχειώδη ἔξοδα.

— Ἀλλὰ οἱ ἐργαζόμενες γυναῖκες ἔχουν συνείδηση τοῦ ρόλου καὶ τοῦ προορισμοῦ ποὺ τοὺς ἔταξε ἡ φύση καὶ ἡ τάξις τῆς ὁποίας ἀνήκουν. Ξέρουν ὅτι τὰ παιδιά ποὺ θὰ γεννήσουν κρατοῦν στὰ χέρια τους τὴν ἴδια τὴ ζωὴ καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτὸ ἀπορρίπτουν μὲ ἀγανάκτηση τὰ σχέδια τοῦ ΙΚΑ καὶ θὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ νὰ ὁργανωθῆ συστηματικὴ ἢ παρακολούθησις τῶν ἐγκύων καὶ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴ γέννησις τῶν παιδιῶν τους σὲ πολιτισμένα καὶ ἐξοπλισμένα μὲ ὅλες τὶς κατακτήσεις τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης μαιευτήρια.

2. ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ

α. Περιορισμένος ό χρόνος καταβολής του επίδοματος άσθενείας

— Μὲ τὴν ἰδρυτικὴ νομοθεσίᾳ τοῦ ΙΚΑ χορηγεῖται ἐπίδομα άσθενείας μὲ προϋποθέσεις 50 ἡμ. ἐργασίας καὶ οὐδέποτε περισσότερον ἀπὸ 180 ἡμέρες.

— Μὲ τὸν Α.Ν. 1846)51 ἀπαιτοῦνται 100 ἡμέρες ἐργασίας «ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους». Τὸ ποσὸν ἀνέρχεται στὰ 50% τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου σὺν 10% γιὰ κάθε προστατευόμενον μέλος.

— Μὲ τὸ σχέδιον τῆς νέας νομοθεσίας τὸ ἐπίδομα θὰ καταβάλλεται 180 ἡμέρες «ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀσφαλιστικοῦ ἔτους». Ἐφ' ὅσον πραγματοποιηθοῦν νέες ἡμέρες ἐργασίας τὸ ἐπίδομα θὰ καταβάλλεται καὶ πάλι γιὰ τὴν αὐτὴ ἀσθένεια. Γιὰ τὴν φυματίωσιν, καρκῖνον, νευρικές παθήσεις τὸ ἐπίδομα δὲν καταβάλλεται περισσότερον ἀπὸ 360 ἡμέρες μέσα σὲ μίαν τριετίαν.

Τὸ ποσὸν ὀρίζεται σὲ 60% τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου καὶ καταργοῦνται οἱ προσαυξήσεις λόγω οἰκογενειακῶν βαρῶν. Ἡ νέα νομοθεσία δὲν ἀναφέρει τίποτα γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια.

— Οἱ ἀσφαλισμένοι ζητοῦν νὰ χορηγεῖται τὸ ἐπίδομα άσθενείας μέχρις ἰκανότητος πρὸς ἐργασίαν, σὲ ποσὸν ἀναπροσαρμοζόμενο μὲ τὸν τιμάρηθμον, νὰ καταβάλλονται τὰ οἰκογενειακὰ βάρη, καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὸ ἀτύχημα.

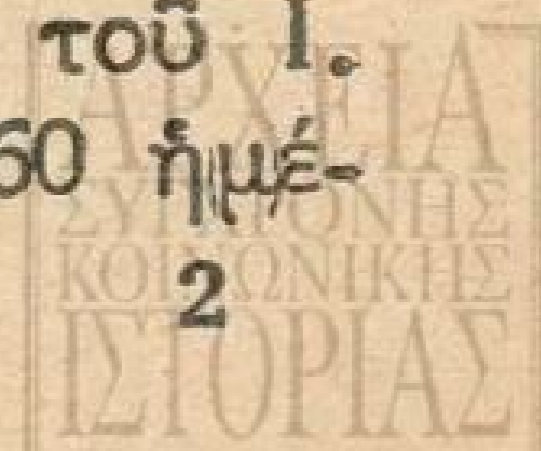
β. Περιορίζονται τὰ ἐπιδόματα γιὰ τὴν φυματίωσιν.

— Μὲ τὴν ἰδρυτικὴ νομοθεσίαν καὶ εἰδικές διατάξεις τὸ ἐπίδομα γιὰ τὴν φυματίωσιν δινόταν μέχρι πλήρους ἀποκαταστάσεως τῆς ἰκανότητος πρὸς ἐργασίαν.

Στοὺς φυματικούς ἐπιδοτούμενους δινόταν προσαύξηση 20% λόγω βελτιώσεως τροφῆς, ἐπὶ πλέον τοῦ ἐπιδόματος. Μειωνόταν τὸ ἐπίδομα τῶν νοσηλευομένων ποὺ δὲν εἶχαν οἰκογενειακὰ βάρη.

— Μὲ τὸν Α.Ν. 1846)51 ἡ ἐπιδότηση γιὰ φυματίωσιν περιορίζεται σὲ 360 ἡμέρες. Καταργεῖται ἡ προσαύξηση 20%. Χορηγεῖται μετασανατορικὸν ἐπίδομα 23 δραχ. ἐπὶ 180 ἡμέρες μετὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὸ σανατόριον.

— Μὲ τὸ Ν.Δ. 2698)53 καὶ τὴν ἐγκύκλιον 250)53 τοῦ Ι.Κ.Α. ἡ ἐπιδότηση γιὰ φυματίωσιν περιορίζεται σὲ 360 ἡμέ-

ρες ἐφ' ὅρου ζωῆς καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἀσφαλισμένος γίνῃ καλά καὶ πραγματοποιήσῃ νέες ἡμέρες ἐργασίας.

— Μὲ τὸ σχέδιο τῆς νέας νομοθεσίας ἡ ἐπίδοσις γιὰ φυματίωση μέσα σὲ τρία χρόνια δὲν μπορεῖ νὰ ξεπεράσῃ συνολικὰ τὶς 360 ἡμέρες. Καταργεῖται τὸ μετασανατορικὸ ἐπίδομα ἢ χορηγεῖται μιὰ φορά στὰ τρία χρόνια. Προβλέπεται ἡ χορήγησις προσωπαγοῦς βοηθήματος 300 δρχ. σὲ ὅσους μέχρι τῆ δημοσίευσίς ἔχουν ἐξαντλήσει τὶς 360 ἡμ. ἐπιδοτήσεως ὑπὸ τὸν ὅρο τῶν 50% ἀναπηρίας καὶ ἐπὶ μία διατία τὸ πολὺ γιὰ ὅσους ἔχουν ἀναπηρία 33-50%. Οἱ καινούριοι φυματικοὶ μετὰ τὴν ἐξάντλησις τῶν 360 ἡμερῶν δὲν δικαιούνται οὔτε ἐπίδομα οὔτε βοήθημα.

— Οἱ ἀσφαλισμένοι ζητοῦν νὰ καταβάλεται τὸ ἐπίδομα γιὰ φυματίωση μέχρις ἱκανότητος πρὸς ἐργασίαν, οὐλόκληρο στοὺς νοσηλευομένους, καὶ σὲ ποσὸ ἀναπροσαρμοζόμενο μὲ τὸν τιμᾶριθμο. Τὸ μετασανατορικὸ νὰ καταβάλεται κάθε φορά πού ἐξέρχεται ὁ ἀσθενὴς ἀπὸ τὸ σανατόριο ἐπὶ ἕνα χρόνο ὅπως γίνεται σ' ἄλλα ταμεῖα καὶ νὰ αὐξηθῇ τὸ ποσό.

γ. Ἐλλειπὴς ἢ προστασία τῆς μητρότητος. Τὰ ἐπίδομα κυφορίας, λοχείας καὶ θηλασμοῦ.

— Μὲ τὴν ἰδρυτικὴ νομοθεσία καὶ μὲ προϋποθέσεις 200 ἡμ. ἐργασίας μέσα στὴν τελευταία διατία πρὶν ἀπὸ τὸν τοκετὸ δινόταν ἐπίδομα κυφορίας καὶ λοχείας πού ἄρχιζε 6 ἐβδομάδες πρὶν καὶ τελείωνε 6 ἐβδομάδες μετὰ τὸν τοκετό. Ἐπίσης δινόταν ἐπίδομα θηλασμοῦ γιὰ 60 ἡμέρες μετὰ τὸν τοκετό.

— Μὲ τὸν Α.Ν. 1846)51 τὸ ἐπίδομα ὀρίζεται σὲ ποσὸ ὀχι ἀνώτερο τῶν 35 δρχ. Καταργεῖται τὸ ἐπίδομα θηλασμοῦ.

— Μὲ τὸ σχέδιο τῆς νέας νομοθεσίας τὸ ἐπίδομα δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κατώτερο τῶν 36 δρχ.

— Οἱ ἀσφαλισμένες ζητοῦν νὰ μειωθοῦν οἱ χρονικὲς προϋποθέσεις, τὸ ποσὸ νὰ μὴν εἶναι κατώτερο τῶν 50 δρ. ἀναπροσαρμοζόμενο μὲ τὸν τιμᾶριθμο, νὰ ἐπαναχορηγηθῇ τὸ ἐπίδομα θηλασμοῦ καὶ νὰ παρασχεθῇ ἀνάλογη προστασία στὶς συνταξιούχους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

ΟΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ*

α. Γί χρονικές προϋποθέσεις για τή σύνταξη γήρατος και θανάτου.

— Με τήν ιδρυτική νομοθεσία οί χρονικές προϋποθέσεις για σύνταξη γήρατος ή θανάτου ήταν 750 ήμέρες εργασίας από τις οποίες οί 300 έπρεπε να έχουν πραγματοποιηθῆ μέσα στα προηγούμενα 4 χρόνια. Για σύνταξη γήρατος έπρεπε να έχουν συμπληρώσει 65 χρόνια οί άνδρες και 60 χρόνια οί γυναίκες.

— Με τόν Α.Ν. 1846)51 αυξάνονται οί χρονικές προϋποθέσεις σε 2500 ήμέρες εργασίας ή σε 500 που θα πρέπει να έχουν πραγματοποιηθῆ στα προηγούμενα 5 τελευταία χρόνια και από 100 στον κάθε χρόνο. Η ηλικία μένει ή ίδια 65 για τούς άνδρες και 60 για τις γυναίκες. Ο ίδιος νόμος προβλέπει ότι οί εργαζόμενοι στα βαρειά και ανθυγιεινά επαγγέλματα θα μπορούσαν να συνταξιοδοτηθουν στα 60 και 55 χρόνια με 2500 ήμ. εργασίας. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόστηκε γιατί δεν εκδόθηκε ο σχετικός κανονισμός.

— Με τὸ σχέδιο τῆς νέας νομοθεσίας οί προϋποθέσεις ανεβαίνουν σε ύψη εξοργιστικά και απαράδεκτα. 4500 ήμέρες εργασίας για τούς πλήρως απασχολούμενους (όσοι πραγματοποιούν 275 ήμέρες εργασίας κατά τὰ περισσότερα από τὰ 5 τελευταία πλήρη ασφαλιστικά έτη) και 3600 ήμ. εργασίας για τούς μερικῶς απασχολούμενους (όσοι πραγματοποιούν λιγότερα από 275 ημερομίσθια). Η ηλικία μένει ή ίδια : 65 για τούς άνδρες και 60 για τις γυναίκες.

Μειωμένη σύνταξη κατά 15% δικαιούνται οί ασφαλισμένοι που πραγματοποίησαν 4500 ή 3600 ήμ. εργασίας και συμπλήρωσαν τὸ 60 οί άνδρες και 55 οί γυναίκες. Επίσης όσοι πραγματοποίησαν 7500 ή 6000 ήμ. εργασίας και έχουν συμπληρώσει 25ετία από τῆς πρώτης υπαγωγῆς τους

* Σημειώνουμε ότι εκτός από τις διατάξεις του σχεδίου που κρίνουμε εδώ, υπάρχουν σε άλλα σχέδια, άλλες διατάξεις κατά πολύ χειρότερες απ' αυτές. Μάλιστα υπάρχει ή πληροφορία ότι ή ΓΣΕΕ υποστηρίζει τις διατάξεις που κρίνουμε εδώ και καταφέρεται έναντίον του νομοσχεδίου επειδή έχει τήν πληροφορία ότι τὸ Υπουργείο Εργασίας δεν εγκρίνει αυτές τις διατάξεις αλλά άλλες πολύ χειρότερες που περιλαμβάνονται στα προηγούμενα σχέδια.

στήν ασφάλιση και διακόψουν κάθε εξαρτημένη εργασία, οι παντρεμένες γυναίκες που έχουν συμπληρώσει 4500 αν διακόψουν τη δουλειά τους κλπ.

Η νέα νομοθεσία προβλέπει συνταξιοδότηση για βαρεια και ανθυγιεινά επαγγέλματα καθοριζόμενα με κανονισμό από τα 60 και 55 χρόνια και με 4500 ή 3600 ημ. εργασίας. Προβλέπει χορήγηση εφ' άπαξ αποζημιώσεως, καθορίζει ότι μέχρι 31)12)59 μπορεί ή σύνταξη να χορηγείται με τις προϋποθέσεις του 1846)51 και μέχρι 31)12)62 με 2500 ημ. εργασίας κλπ. Αναγνωρίζει σαν εργασίμες ημέρες την επίδοτηση λόγω ασθενείας, άνεργίας ή σύνταξη όλικής αναπηρίας ή στράτευση αλλά μετά την ισχύ του νόμου κλπ.

— Αλλά ή μεγάλη κατοχική περίοδος, ή περίοδος του εμφυλίου πολέμου, ή χρόνια άνεργία και υποαπασχόληση που μαστίζουν τη χώρα μας, κάνουν αδύνατη την πραγματοποίηση αυτών των προϋποθέσεων. Γι' αυτό οι εργαζόμενοι ζητούν : Να ισχύσουν οι χρονικές προϋποθέσεις του Α.Ν. 1846)51 επί μία δεκαετία ακόμη. Να μειωθ ή το όριο ηλικίας στα 60 για τους άνδρες και 55 για τις γυναίκες γιατί οι στατιστικές επιβάλλουν για την ελληνική πραγματικότητα το όριο αυτό της ηλικίας. Να μειωθούν οι χρονικές προϋποθέσεις στις περιπτώσεις που απονέμεται σύνταξη ανεξαρτήτως όριου ηλικίας και μειωμένη. Να αναγνωρίζονται αναδρομικά οι ήμέρες επίδοματος ασθενείας και άνεργίας ή σύνταξης αναπηρίας, και ή στράτευση χωρίς άλλες προϋποθέσεις. Επίσης ή εργατική τάξη απαιτεί να μην άφειθ ή σε «κανονισμό» το σοβαρότατο ζήτημα των εργαζομένων σε βαρεια και ανθυγιεινά επαγγέλματα, αλλά να καθορισθ ή στο νόμο ή συνταξιοδότηση στην περίπτωση αυτή στα 55 και 50 χρόνια και να καθορισθουν στο νόμο οι κυριώτερες κατηγορίες των επαγγελμάτων αυτών και τα ήμερομίσθια ανάλογα με τις συνθήκες εργασίας της κάθε κατηγορίας, με δικαίωμα επέκτασης και σε άλλες.

6. Οι προϋποθέσεις για να χορηγηθ ή σύνταξη αναπηρίας.

Με την ιδρυτική νομοθεσία δινόταν σύνταξη αναπηρίας με 750 ήμέρες εργασίας (από τις οποίες οι 300 στην τελευταία 4ετία πριν την αναπηρία) και με 66% αναπηρία.

— Με τον Α.Ν. 1846)51 οι προϋποθέσεις γίνονται 2500 ημ. εργασίας ή 500 στα 5 τελευταία προηγούμενα χρόνια άνα 100 στον κάθε χρόνο, και 66% αναπηρία. Σε όσους κρίνονται με ποσοστά 33-65% και μέχρι το πολύ δύο χρόνια δίνεται επίδομα αναπροσαρμογής ισόποσο με τη σύνταξη. Η έπαγο-

γελματική αναπροσαρμογή που τόσο διατυμπανίστηκε έμεινε στα χαρτιά και χρησιμοποιήθηκε σαν πρόσχημα για να μείνουν χωρίς σύνταξη εκατοντάδες συνταξιούχοι μετά τα δύο χρόνια της αναπροσαρμογής και με αναπηρία 33-65%.

— Με το σχέδιο της νέας νομοθεσίας οι προϋποθέσεις γίνονται 4.500 ημέρες εργασίας για τους πλήρως απασχολούμενους και 3600 για τους μερικώς ή 1500 και 1200 με την ίδια διάκριση, από τις οποίες όμως οι 500 ή 400 πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί μέσα στα προηγούμενα 5 χρόνια. Η σύνταξη δίνεται από τα 33% αναπηρία, αλλά αν η ανικανότητα είναι πάνω από 66% τότε η σύνταξη χορηγείται στο άκέραιο. Όταν το ποσοστό αναπηρίας είναι 51-65% η σύνταξη μειώνεται κατά 25% και όταν η αναπηρία είναι 33-50% τότε η σύνταξη μειώνεται στο μισό. Καθιερώνεται η διάκριση μερικής και όλικής αναπηρίας. Δεν υπάρχει διάταξη για την επαγγελματική αναπροσαρμογή των αναπήρων. Μια άλλη τερατώδης και εγκληματική διάταξη προβλέπει να μη συνταξιοδοτούνται τα μέλη οίκογενείας σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου που είχε κριθεί με αναπηρία 33-66 2)3%. Το νομοσχέδιο επίσης περιλαμβάνει πίνακα ποσοστών αναπηρίας κυρίως για τα άνω και κάτω άκρα και από τις άλλες περιπτώσεις τη νεφρεκτομή, συρίγγια, βαρυκοΐα, τύφλωση και των οποίων όμως η εκτίμηση καθορίζεται σε κατώτερα ποσοστά από τα μέχρι σήμερα καθιερωμένα.

— Όταν στις άλλες χώρες οι χρονικές προϋποθέσεις για σύνταξη αναπηρίας διαρκώς ελαττώνονται είναι απαραίδεκτο στη χώρα μας να θεσπίζονται προϋποθέσεις που αφήνουν απροστάτευτη τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων. Γι' αυτό οι ασφαλισμένοι ζητούν να μειωθούν οι χρονικές προϋποθέσεις για την σύνταξη αναπηρίας. Να μονιμοποιούνται οι συντάξεις των αναπήρων ύστερα από 4 συνεχή χρόνια συνταξιοδότησης. Να μονιμοποιούνται οι συντάξεις των αναπήρων που συμπληρώνουν τα 50 χρόνια. Να καθιερωθεί η υποχρέωση του ΙΚΑ να εφαρμόσει την επαγγελματική αναπροσαρμογή και αποκατάσταση των αναπήρων γιατί μόνο έτσι είναι παραδεκτή η διάκριση όλικής και μερικής αναπηρίας και η μείωση του ποσού των μερικώς αναπήρων. Να μεταβιβάζεται η σύνταξη των μερικώς αναπήρων στην οικογένειά τους σε περίπτωση θανάτου όπως ισχύει μέχρι σήμερα. Να συμπληρωθούν οι πίνακες αναπηρίας με όλες τις περιπτώσεις.

γ. Ὁ θόρυβος γιὰ τὴν ἐξατομίκευση καὶ τὴν αὔξησι τῶν συντάξεων μὲ τὸ νέο συνταξιοδοτικὸ κώδικα. Μειώνονται τὰ οἰκογενειακὰ βάρη καὶ καθλώνονται οἱ συντάξεις σὲ ἐπίπεδα πείνας.

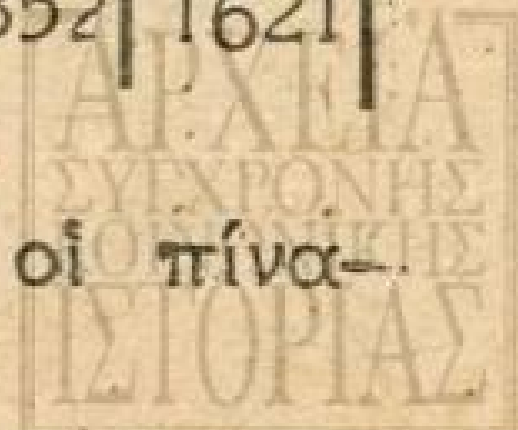
— Μὲ τὴ νομοθεσία ποὺ ἰσχύει οἱ συντάξεις βρίσκονται κάθλωμένες σὲ ἐπίπεδα πείνας. Οἱ ἀσήμαντες αὔξεις ποὺ ἔχουν δοθῆ στὰ τελευταῖα χρόνια δὲν ἔφθασαν νὰ καλύψουν οὔτε τὴν ἀνοδο τοῦ τιμαρίθμου μὲ ἀποτέλεσμα σήμερα οἱ συνταξιοῦχοι νὰ βρίσκονται σὲ χειρότερη θέση ἀπὸ τὰ προηγούμενα χρόνια. Ἡ Κυβέρνησι καὶ τὸ ΙΚΑ ἐξήγγειλαν θριαμβευτικὰ ὅτι μὲ τὸ νέο συνταξιοδοτικὸ κώδικα οἱ συντάξεις θὰ αὐξηθοῦν καὶ θὰ φθάσουν τὰ 80% τῶν ἐν ἐνεργεία ἀποδοχῶν. Στὴν πραγματικότητα ὁ θόρυβος αὐτὸς γιὰ τὴν ἐξατομίκευση καὶ τὴν αὔξησι τῶν συντάξεων ἀποτελεῖ φιλολογία ποὺ ἀποβλέπει νὰ δημιουργήσι σύγχυσι καὶ νὰ ρίξει στάχτη στὰ μάτια τῶν ἐργαζομένων καὶ νὰ δικαιολογηθῆ ἔτσι ὁ σφαγιασμὸς τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας.

— Μὲ τὸ νέο συνταξιοδοτικὸ κώδικα αὐξάνονται κάπως οἱ ἀτομικὲς συντάξεις, μειώνονται ὅμως τὰ οἰκογενειακὰ βάρη, καθιερώνεται ἡ ἀνισότητι στὶς συντάξεις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐξουδετερώνεται ἡ ἐπικουρικὴ ἀσφάλισι, ἐπιβάλλεται κράτησι 4% στὶς συντάξεις γιὰ τὸν κλάδο ἀσθενείας, ἐκμηδενίζονται οἱ συντάξεις τῶν μερικῶς ἀναπήρων κλπ. Ἄς ἀφήσομε ὅμως τοὺς ἀδιάψευστους ἀριθμοὺς νὰ μιλήσουν.

ΠΟΣΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ *1 (γῆρατος)

Ἡμερομίσθιο	Ἡμέραι Ἔργασίας	Μὲ τὴ σημερινὴ νομοθεσία			Μὲ τὸ νομοσχέδιο					
					Ἄνδρες			Γυναῖκες		
		Ἀτομική	Μὲ σύζυγο	Μὲ 2 τέκνα	Ἀτομική	Μὲ σύζυγο	Μὲ 2 τέκνα	Ἀτομική	Μὲ σύζυγο	Μὲ 2 τέκνα
42 δρχ.*2	3600	587	881	1086	684	821	967	550	612	755
	4500	617	925	1141	903	1074	1125	683	821	957
75 δρχ.	3600	747	1126	1338	794	952	1115	692	842	969
	4500	785	1177	1452	993	1141	1390	912	1094	1287
100 δρχ.	3600	907	1361	1666	1087	1314	1521	977	1192	1367
	4500	930	1394	1717	1425	1614	1995	1152	1352	1621

* Πρέπει νὰ τονίσουμε ὅτι τὰ ποσὰ ποὺ περιέχουν οἱ πίνα-

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΣΤΑ ΠΟΣΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΓΗΡΑΤΟΣ

1) Καθιερώνεται για πρώτη φορά η τερατώδης ανισότητα στα ποσά των συντάξεων ανδρών και γυναικών όταν ανήκουν στην ίδια ασφαλιστική κλάση, παίρνουν τον ίδιο μισθό ή μεροκάματο, έχουν τον ίδιο χρόνο εργασίας και φυσικά έχουν πληρώσει τα ίδια ασφάλιστρα. Οι συντάξεις των γυναικών είναι μικρότερες των ανδρών από 10-30%. Οι ατομικές συντάξεις των γυναικών με το νέο σχέδιο σε σύγκριση με την σύνταξη που θάπαιρναν με την ισχύουσα νομοθεσία είναι ή μικρότερες ή λίγο μεγαλύτερες. Οι συντάξεις γυναικών με οικογενειακά βάρη είναι πάντοτε μικρότερες εκείνων που θάπαιρναν με την ισχύουσα νομοθεσία.

2) Οι ατομικές συντάξεις αυξάνονται κατά περιπτώσεις από 5% μέχρι και 50%. Όσο μεγαλύτερο είναι το μεροκάματο τόσο μικρότερη γίνεται η αύξηση. Η αύξηση είναι αισθητά μεγαλύτερη για τους πλήρως απασχολούμενους που παίρνουν τα κατώτερα μεροκάματα. Πρέπει όμως να τονίσουμε ότι ελάχιστες κατηγορίες εργαζομένων είναι πλήρως απασχολούμενοι στα τελευταία πέντε χρόνια προ του 65ου ή 60ου της ηλικίας τους. Επομένως από τις αυξήσεις αυτές ελάχιστοι θα ωφεληθούν.

3) Μειώνονται τα ποσά των συντάξεων των συνταξιούχων που έχουν οικογενειακά βάρη.

4) Οι ατομικές συντάξεις των ανδρών κυμαίνονται από 33-65% των εν ενεργεία αποδοχών. 65% είναι για τα κατώτερα μεροκάματα και όσο αυξάνει το μεροκάματο τόσο μειώνεται το ποσοστό. Οι ατομικές συντάξεις των γυναικών στην καλύτερη περίπτωση φθάνουν τα 50% των εν ενεργεία αποδοχών των. Γενικά οι ασφαλισμένοι στην πλειοψηφία τους (γυναίκες και μερικώς απασχολούμενοι) θα πάρουν συντάξεις από το 60% και κάτω των αποδοχών τους.

κες βγαίνουν από τον τρόπο υπολογισμού των συντάξεων του σχεδίου που κρίνουμε εδώ. Υπάρχουν και άλλοι τρόποι υπολογισμού που περιέχονται στα προηγούμενα σχέδια και που βγάζουν ακόμη μικρότερες συντάξεις. Επομένως κρίνουμε το ευνοϊκότερο (τελευταίο) σχέδιο. Δεν αποκλείεται το Υπουργείο Εργασίας να προτιμήσει ένα από τα προηγούμενα σχέδια, αφού μάλιστα οι εργοδότες δεν συμφωνούν με το τελευταίο σχέδιο) όποτε ο έμπαιγμος των ήσφαλισμένων με το διαβόητο συνταξιοδοτικό κώδικα θα είναι πολύ μεγαλύτερος.

* Για να κάνουμε τη σύγκριση των συντάξεων παίρνουμε μια περίπτωση με κατώτερο μεροκάματο (42 δρχ.) και μια περίπτωση με μέσο μεροκάματο (75 δρχ. και μια με ανώτερο (100 δρχ.).

ΠΟΣΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ (άναπηρίας) *

Ἡμερο- μίσθιο	Ἡμέρες Ἔργασίας	Μὲ τὴ σημερι- νὴ νομοθεσία			Μὲ τὸ νομοσχέδιο					
					ἄνδρες			Γυναῖκες		
		Ἄτο- μική	Μὲ σύ- ζυγο	Μὲ 2 τέκνα	Ἄτο- μική	Μὲ σύ- ζυγο	Μὲ 2 τέκνα	Ἄτο- μική	Μὲ σύ- ζυγο	Μὲ 2 τέκνα
42 δρχ.	12 0	552	740	913	645	714	903	550	577	673
	1500	552	779	943	810	968	1129	606	726	847
75 δρχ.	1200	625	942	1130	733	865	1039	639	714	914
	1500	653	980	1208	936	1123	1296	816	980	1144

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΠΟΣΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΑΝΑΠΗΡΙΑΣ

1) Ἡ ἀνισότητα στὶς συντάξεις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἶ-
ναι ὀλοφάνερη.

2) Οἱ ἀτομικὲς συντάξεις αὐξάνονται ἐλάχιστα στοὺς με-
ρικῶς ἀπασχολούμενους. Ἡ αὔξηση γιὰ τοὺς πλήρως ἀπα-
σχολούμενους εἶναι ἀξιόλογη. Ἀλλὰ ἐλάχιστες κατηγορίες
ἐργαζομένων θὰ ἐπωφεληθοῦν γιὰτὶ οἱ περισσότεροὶ εἶναι
μερικῶς ἀπασχολούμενοι.

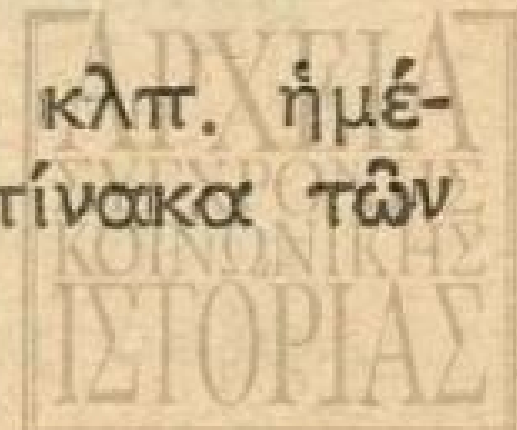
3) Οἱ συντάξεις αὐτῶν ποὺ παίρνουν προσαυξήσεις γιὰ
οἰκογενειακὰ θάρη εἶναι μικρότερες στὶς περισσότερες περι-
πτώσεις ἢ αὐξάνονται ἐλάχιστα.

— Τὰ ποσὰ ὅμως αὐτὰ θὰ τὰ παίρνουν ὅσοι κρίνονται ὀλι-
κῶς ἀνάπηροι δηλ. μὲ ποσοστὸ ἀναπηρίας ἄνω τῶν 66 2)3%.
Ἐφόσον τὸ ποσοστὸ ἀναπηρίας θὰ εἶναι 51-66% τότε ἡ σύν-
ταξη θὰ μειώνεται κατὰ 25%. Ἐφόσον τὸ ποσοστὸ ἀναπηρίας
θὰ εἶναι 33 1)3-50% τότε ἡ σύνταξη θὰ μειώνεται στὸ μισό.
Γιὰ ὠρισμένες ἐλάθες καὶ κυρίως τῶν ἄνω καὶ κάτω ἄκρων
κλπ. τὸ ποσὸ τῆς σύνταξης θὰ εἶναι ἀνάλογο μὲ τὰ ποσοστὰ
ἀναπηρίας.

**ΤΑ ΠΟΣΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥΣ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Οἱ συντάξεις ποὺ θὰ ἔχουν καταβληθῆ μέχρι τὴν ἐφαρμο-
γὴ τοῦ νέου σχεδίου αὐξάνονται κατὰ 12%. Μετὰ τὴν ἀφαίρε-
ση ὅμως τοῦ 4% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ γιὰ τὸν κλάδο ἀσθε-

* Ἐάν ἡ σύνταξη ἀναπηρίας χορηγηθῆ μὲ 4500 ἢ 3600 κλπ. ἡμέ-
ρες ἐργασίας τὰ ποσὰ θὰ εἶναι ὅσα ἀναφέρονται στὸν πίνακα τῶν
ποσῶν τῶν συντάξεων γήρατος.

νείας ή αύξηση ούσιαστικᾶ γίνεται 7%. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ οἱ καταβαλλόμενες σήμερα συντάξεις μένουν καθηλωμένες στὰ ἴδια ἐπίπεδα πείνας καὶ τὸ 70% τῶν ἤδη συνταξιούχων σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα τοῦ ΙΚΑ θὰ πάρει αὐτὴ τὴ γελοία καὶ προκλητικὴ αύξηση τοῦ 7% δηλαδὴ ἀπὸ 48-120 δραχμῆς !

Στὸ νομοσχέδιο ὑπάρχει διάταξη ποὺ ὀρίζει κατώτατο ὄριο συντάξεων συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἔχουν ὀλικὴ ἀναπηρία 600 δρχ. γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ 550 γιὰ τὶς γυναῖκες κλπ.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Ἡ Ἑργατικὴ Τάξη ζητᾶ νὰ καταργηθῇ ἡ πρωτοφανὴς καὶ ἀπαράδεκτη διάκριση φύλου ποὺ καθιερώνει τὴν ἀνισότη-
τα τῶν συντάξεων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, νὰ μὴ μειωθοῦν τὰ οἰκογενειακὰ βάρη, νὰ αύξηθοῦν γενικᾶ οἱ συντάξεις κατὰ 50% καὶ νὰ ὀρισθοῦν πραγματικᾶ στὰ 80% τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀποδοχῶν, τὰ ποσὰ τῶν συντάξεων ἀναπηρίας σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις νὰ εἶναι πάντοτε ἀνάλογα μὲ τὸ βαθμὸ ἀναπηρίας, (τόσα ἐξηκοστὰ ἕκτα ὅσα καὶ τὰ ποσοστὰ ἀναπηρίας) καὶ τὴν πρώτη διετία νὰ καταβάλεται ὅπως σήμερα ὀλόκληρη ἡ σύνταξη λόγω ἀτυχήματος νὰ μὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ διακρίσεις ἀπασχολήσεως, νὰ ὀρισθῇ γενικὸ κατώτατο ὄριο συντάξεων οἱ 900 δρχ. ἀναπροσαρμοζόμενο, καὶ οἱ συντάξεις νὰ ἀναπροσαρμύζονται καὶ νὰ παρακολουθοῦν τοὺς ἀντίστοιχους μισθοὺς καὶ τὰ ἡμερομίσθια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ ΤΑΜΕΙΩΝ

— Η ιδρυτική νομοθεσίτ του ΙΚΑ ανέφερε ότι ένα ταμείο συντάξεων ή ταμείο ασθενείας μπορούσε να ζητήσει τη συγχώνευσή του με το ΙΚΑ, εάν τὰ $\frac{3}{4}$ τουλάχιστο τῶν ασφαλισμένων σ' αὐτὸ ζητούσαν τὴ συγχώνευση.

— Με τὸν Ν. 1846)51, οἱ ασφαλισμένοι διαφόρων Ταμείων τῆς ἀρμοδιότητάς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ἔχουν τὸ δικαίωμα, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει τὰ 60 χρόνια οἱ ἄνδρες, τὰ 55 οἱ γυναῖκες καὶ τὶς ἄλλες προϋποθέσεις τοῦ ΙΚΑ, νὰ ἀξιώσουν ἀπὸ τὰ εἰδικὰ τους Ταμεία τὶς ἴδιες παροχὲς μετὰ τὸ ΙΚΑ. Ἡ ἀρνησις χορήγησις αὐτῶν τῶν παροχῶν ἀποτελεῖ λόγον συγχώνευσής τους στὸ ΙΚΑ. Δὲν ρωτιοῦνται τῶρα οἱ ασφαλισμένοι ἂν θέλουν τὴ συγχώνευση, ἀλλὰ γιὰ τὴ συγχώνευση κρίνει καὶ ἀποφασίζει Ἡπιτροπὴ πού διορίζεται ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Ἐργασίας καὶ στὴν ὁποία μετέχουν δυὸ ασφαλισμένοι τοῦ Ταμείου πού πρόκειται νὰ συγχωνευθῆ. (Τὸν ἕνα τὸν διορίζει τὸ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου καὶ τὸν ἄλλο ἡ ΓΣΕΕ).

— Μετὰ τὸ σχέδιον τῆς νέας νομοθεσίας οἱ συνταξιούχοι τῶν συγχωνευομένων Ταμείων πού ἔχουν πραγματοποιήσει πάνω ἀπὸ 2,500 ἡμέρες ἐργασίας καὶ ἔχουν συνταξιοδοτηθῆ μετὰ 60 χρόνια οἱ ἄνδρες καὶ 55 οἱ γυναῖκες, ἢ λόγῳ ἀναπηρίας ἢ σὰν μέλη οἰκογενείας, θὰ πάρουν οἱ ἄνδρες 810 δρ. καὶ οἱ γυναῖκες 630 δρχ.. Τὸ ἴδιον ποσὸ θὰ πάρουν καὶ οἱ καπνεργάτες τοῦ Νομοῦ 2348)53 ἀσχέτως ἡλικίας. Τὸ ποσὸ αὐτὸ θὰ ἀυξάνεται μετὰ τὶς νέες μειωμένες προσαυξήσεις λόγῳ οἰκογενειακῶν βαρῶν. Ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχώνευσης ἔπαιρναν μεγαλύτερο ποσὸ θὰ ἐξακαλουθήσουν νὰ παίρνουν, τὴν ἐπὶ πλέον διαφορά ἀλλὰ ὅταν δοθῆ αὐξηση στὶς συντάξεις θὰ συμψηφίζεται μετὰ τὴ διαφορά αὐτή!

— Ὅσοι συνταξιούχοι εἰδικῶν Ταμείων δὲν ἔχουν τὶς πέρα πάνω προϋποθέσεις θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ παίρνουν τὴ σύνταξιν πού ἔπαιρναν ἀπὸ τὸ ταμεῖο τους. Οἱ συνταξιούχοι τοῦ Ταμείου Σμυριδορυκτῶν θὰ παίρνουν παραδ. χάριν 100 — 200 δραχμῆς. Γιὰ τοὺς συνταξιούχους τοῦ τέως Ταμείου Μεταλ-

λευτῶν θὰ ὑπολογίζονται μέχρι τοῦ 1945, 100 ἡμέρες ἐργασίας γιὰ τοὺς ἐργάτες καὶ 200 γιὰ τοὺς ὑπαλλήλους.

—Οἱ ἐργαζόμενοι ζητοῦν νὰ σταματήσῃ ἡ τακτικὴ τῆς χρεωκοπίας τῶν κλαδικῶν Ταμείων καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ συγχώνευσή τους στὸ ΙΚΑ.

Ζητοῦν τὴν λήψη σοβαρῶν μέτρων γιὰ τὴν ἀνόρθωση τῶν κλαδικῶν Ταμείων.

Ζητοῦν σὲ περίπτωσι ὁποιασδήποτε συγχωνεύσεως Ταμείου μὲ τὸ ΙΚΑ νὰ ἐξασφαλίζονται ἀπὸ κάθε πλευρᾶ.

Θὰ πρέπει νὰ ἀποφασίζουσι οἱ ἴδιοι οἱ ἀσφαλισμένοι σὲ εἰδικὲς συνελεύσεις τους γιὰ τὴ συγχώνευσιν τοῦ Ταμείου τους στὸ ΙΚΑ. Τὸ ΙΚΑ θὰ πρέπει νὰ ἐξομοιώνει τοὺς συνταξιούχους τῶν συγχωνευομένων καὶ νὰ ἐξασφαλίζει τὰ τυχόν πλεονεκτήματα τους. Τὸ Κράτος θὰ πρέπει νὰ καλύπτει τὰ τυχόν ἐλλείμματα τῶν Ταμείων καὶ τὴν ἐπιπλέον ἐπιβάρυνση τοῦ ΙΚΑ κλπ.. Ἡ σωστὴ λύσις τοῦ προβλήματος ἔγκειται στὸ σταμάτημα τῆς συγχωνεύσεως αὐτῆς ποὺ ἐπιβαρύνει τὸ ΙΚΑ, μὲ τὰ τεράστια ποσὰ καὶ στὴν ἐνοποίηση τῶν ὁμοειδῶν Κλαδικῶν Ταμείων μὲ ἐξίσωσιν τῶν παροχῶν τους πρὸς τὸ ἀνώτερον ἐπίπεδο.

2. Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

—Μὲ τὴν ἰσχύουσα νομοθεσία τοῦ ΙΚΑ καὶ τῶν ἄλλων Ταμείων Κυρίας καὶ Ἐπικουρικῆς Ἀσφάλισης οἱ συνταξιούχοι μποροῦν νὰ παίρνουν καὶ τὶς δύο συντάξεις—κυρία καὶ ἐπικουρικὴ—χωρὶς νὰ λογαριάζεται σὲ τί ποσοστὸ τοῦ μισθοῦ ἢ τοῦ μεροκάματο φτάνει τὸ ἄθροισμα τῶν δύο συντάξεων. Σὲ πολλὰς περιπτώσεις οἱ δύο συντάξεις ξεπερνοῦν τὴν ἐνεργεῖαν ἀποδοχῆς. Ἐπίσης σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἡ ἐπικουρικὴ συντάξις εἶναι ἀνώτερη τοῦ ΙΚΑ ἢ τῶν ἄλλων Ταμείων.

—Μὲ τὸ σχέδιον τῆς νέας νομοθεσίας ἰδρύεται στὸ ΙΚΑ Λογαριασμὸς Ἐπικουρικῆς Ἀσφάλισης. Διαλύονται καὶ συγχωνεύονται στὸ ΙΚΑ 28 Ἐπικουρικὰ Ταμεία, Ὑπαλ. Ο. Καπνοῦ, Ὑπαλλήλων Ο.Ε.Α.Σ., Ἐτ. Ὑδάτων, Ὑδροηλεκτρικῆς Ἐτ. Γλαυκός, Πετρελαιοειδῶν, Τσιμέντων, Λιπασμάτων, Οἰνοποιίας, Προσωπικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ὑπαλλήλων Τροφίμων, Ἐμ. Καταστημάτων, Θυρωρῶν, Καπνεμπορικῶν Ἐπιχειρήσεων, Κουρείων, Κρεοπωλείων, Φαρμακεμπορικῶν Ἐργασιῶν, Καπνεμπορικῶν Ὀργανώσεων, Ἐστιατόρων, Ὑαλουργῶν, Ἐλευθέρας Ζώνης Θεσσαλονίκης, Ἡλεκτροτεχνιτῶν, Λαχανοκηπουρῶν, Βιομηχανίας Καπνοῦ, Κλωστοῦφαντουργίας, Ξυλουργι-

κῶν καὶ Δομικῶν Ἔργασιῶν, Ὑποδηματεργατῶν, Μετάλλου, Ἰπποδρόμων. Τὸ ΙΚΑ «ὑπείσέρχεται στὸ σύνολο τῶν ἐνεργητικῶν καὶ παθητικῶν στοιχείων καὶ ἀπαιτήσεων...». Μπορεῖ νὰ διαλυθοῦν καὶ νὰ συγχωνευθοῦν καὶ ὅλα τ' ἄλλα ἐπικουρικά.

Ἔσοδα τοῦ Λογαριασμοῦ εἶναι εἰσφορὰ τοῦ ἠσφαλισμένου 2% στὸ μισθὸ ἢ μεροκάματο, 3% τοῦ ἐργοδότη. Ἡ ἐπικουρική σύνταξη θὰ δίνεται ἐφόσον θὰ καταβάλλεται καὶ ἡ κυρία σύνταξη. Ἡ ἐπικουρική θὰ ἰσοῦται μὲ τὸ μισὸ τῆς κυρίας. Οἱ συνταξιούχοι τῶν συγχωνευομένων Ταμείων παίρνουν τὴ σύνταξη τοῦ Ταμείου τους κλπ.

—Εἶναι γνωστοὶ οἱ λόγοι ποὺ ἐπέβαλαν τὴν Ἐπικουρική ἀσφάλιση στὴ χώρα μας. Ὅπωςδήποτε ἡ Ἐπικουρική ἀσφάλιση ἀποτελεῖ μιὰ πραγματικότητα καὶ θὰ ἀποδειχθῆ ὅτι κάνουν μεγάλο λάθος ἐκεῖνοι ποὺ τὴν ἀρνοῦνται καὶ ἐπιχειροῦν μὲ τὸν ταχυδακτυλουργικὸ αὐτὸ τρόπο νὰ τὴν καταργήσουν. Γιατὶ μὲ τὶς διατάξεις τῆς νέας νομοθεσίας ἀρχίζει ἡ κατάργηση τῆς Ἐπικουρικῆς Ἀσφάλισης καὶ δὲν ἐπεκτείνεται σ' ὅλους τοὺς ἐργαζομένους ὅπως ἰσχυρίζεται ἡ Κυβέρνηση, τὸ ΙΚΑ καὶ ἡ ΓΣΕΕ. Πρὶν προφθάσουν οἱ ἐργαζόμενοι νὰ γευθοῦν τὰ ἀγαθὰ τοῦ Λογαριασμοῦ, τὸ ΙΚΑ θὰ ἔχει «φάει» τὴν περιουσία τῶν Ἐπικουρικῶν Ταμείων, ὁ Λογαριασμὸς θὰ ἔχει χρεωκοπήσει γιατί δὲν στηρίζεται σὲ στέρεη οἰκονομικὴ βάση καὶ θ' ἄξει διαλυθῆ. Τὸ τέλος τῶν Ἐπικουρικῶν Ταμείων θὰ ἔχει σημάνει.

Γι' αὐτὸ οἱ ἐργαζόμενοι θεωροῦν ἀπαράδεκτη κάθε ἀπόπειρα ἀνακατέματος κυρίας καὶ ἐπικουρικῆς Ἀσφάλισης. Ζητοῦν τὴν ἀπάλειψη τῆς σχετικῆς διάταξης. Τὴν αὐτοτέλεια τῶν Ἐπικουρικῶν Ταμείων.

Ἡ ἀναδιοργάνωση τοῦ ΙΚΑ δὲν ἔχει καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἄξει καμμιά σχέση μὲ τὴν Ἐπικουρική Ἀσφάλιση καὶ οὔτε μπορεῖ νὰ γίνῃ μὲ τὰ κεφάλαια τῶν Ἐπικουρικῶν Ταμείων. Τοῦναντίον ἡ ἐπέκταση τῆς Ἐπικουρικῆς Ἀσφάλισης ποὺ ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ πρέπει νὰ γίνῃ ἐπάνω στὴν ὑπάρχουσα βάση καὶ ἐπὶ πλέον μὲ τὴ δημιουργία ἰδίου φορέως μὲ προυποθέσεις καὶ παροχὲς ἀνάλογες μὲ τὴν ἰδιομορφία καὶ τὶς συνθηκικὲς τῶν ἐπαγγελματικῶν κατηγοριῶν τῶν ἀσφαλισμένων.

3. ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Τὸ ζωτικὸ ζήτημα τῆς λειτουργίας τῶν ἀσφαλιστικῶν Δικαστηρίων, τὰ θέματα τῆς μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως, τῆς ἀσφάλισης ἀσθενείας συνταξιούχων εἰδικῶν Ταμείων, τῆς προστασίας κατηγοριῶν ἀσφαλισμένων ποὺ πλήττονται ἀπὸ

τήν τεχνολογική άνεργία, τής ασφάλισης τών οίκοδόμων καί τοῦ ὑπολογισμοῦ τών πραγματοποιουμένων ἡμερῶν ἐργασίας, τής ἀναστολῆς τής συντάξεως, τής συνταξιοδότησης προσώπων ποῦ προσέφεραν «διακεκριμένας ὑπηρεσίας εἰς τόν ἔθνικόν Συνδικαλιστικόν τομέα» κλπ.

Χρειάζονται ἀναμφίβολα λύσεις ποῦ μποροῦν νά δοθοῦν μόνο μέ ἐπεξεργασία τών θεμάτων αὐτῶν ἀπό κοινοῦ μέ τοὺς ἐκπροσώπους τών συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων.

Θ ἄ π ρ έ π ε ι :

Νά λειτουργήσουν ἀμέσως τὰ ασφαλιστικά Δικαστήρια καί

1) Νά τροποποιηθοῦν οἱ διατάξεις γιά τὰ ασφαλιστικά δικαστήρια ὥστε νά παρασχεθεῖ δικαίωμα προσφυγῆς καί εἰς τὰ πρωτόθιμα ασφαλιστικά δικαστήρια τών ὑποθέσεων ποῦ ἀφοροῦν μείωση, πρόσκαιρο ἢ ὀριστική διακοπή ἢ στέρηση κτλ. τών παροχῶν τής ασφάλισης ἀναπηρίας, γήρατος καί θανάτου. 2) Νά ἐκλέγονται τὰ ἐργατικά μέλη τών ασφαλιστικῶν δικαστηρίων ἀπό τίς γενικές συνελεύσεις τών ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ὥστε κάθε ὑπόθεση νά ἐκδικάζεται μέ τή συμμετοχή ἐργατῶν ἐκλεγμένων ἀπό τήν κατηγορία στόν τομέα τής ὁποίας ὑπάγεται ἡ ὑπόθεση αὐτή. 3) Σέ καμιά περίπτωση μεταβολῆς ασφαλιστικοῦ φορέως δέν πρέπει νά μένει ἀκάλυπτος ὁ ασφαλισμένος ἢ συνταξιούχος. Γι' αὐτό στό σχετικό ἄρθρο πρέπει νά προστεθεῖ διάταξη ποῦ νά ἐξασφαλίζει τὰ δικαιώματα καί τίς παροχές ποῦ θά ἐδικαιοῦτο ὁ ασφαλισμένος ἐφ' ὅσον δέν θά μετέβαλε φορέα. 4) Ἡ ασφάλιση κατὰ τής ἀσθενείας τών συνταξιούχων τών εἰδικῶν Ταμείων πρέπει νά εἶναι ἀμεση καί πλήρης χωρίς ὄρους καί προϋποθέσεις καί χωρίς κράτηση ἐπὶ τών συντάξεων. Οἱ δαπάνες νά καταβάλλονται ἀπό τὸ Κράτος καί τ' ἀντίστοιχα Ταμεία.

5) Τὸ φλέγον πρόβλημα τής ασφαλιστικῆς προστασίας τών θεμάτων τής τεχνολογικῆς άνεργίας δέν μπορεῖ φυσικά, νά λυθεῖ μέ μείωση τοῦ ὀρίου ἡλικίας συνταξιοδότησεως ἀπό τὸ 65ον στό 55ον ἔτος τής ἡλικίας, μέχρι τής 31)12)1960. Οὔτε μπορεῖ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα νά ἐξαρτᾶται ἀπό τὸ ἐάν θά τὸ θελήσῃ ἢ ὄχι ὁ Ὑπουργὸς Ἐργασίας. Ἡ τεχνολογική άνεργία θά εἶναι ἀπό δῶ καί πέρα στήν ἡμερησία διάταξη. Συνεπῶς ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος καί ὁ Ο.Α.Α.Α. δέν λαμβάνουν μέτρα μετεκπαιδεύσεως καί τοποθετήσεως τών θυμάτων τής τεχνολογικῆς άνεργίας, πρέπει νά θεσπισθεῖ ἡ εἰδική συνταξιοδότηση καί προστασία τών ἀνθρώπων αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ὀρίου ἡλικίας καί μέ πόρους ἀντλούμενους ἀπό τὸν Κρατικὸ Προϋπολογισμό καί τὰ κέρδη τών ἐπιχειρήσεων ποῦ εἰσάγουν τή μηχανοποίηση, τὸ αὐτοματικὸ καί τὰ λοιπὰ τεχνικά μέσα. 6)

Τὸ ζήτημα τῶν οἰκοδόμων θὰ πρέπει νὰ λυθῆ με τὴν ἀναγνώριση τῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἀπὸ τὸ 1946 καὶ ἐφόσον πρόκειται γιὰ πραγματικούς οἰκοδόμους χωρὶς τὴν προϋπόθεση τῶν 250 ἐνσήμων ἀπὸ τὸ 1950 - 54.

7) Ἐφ' ὅσον οἱ συντάξεις εἶναι αὐτὲς ποὺ εἶναι, ζήτημα ἀναστολῆς συντάξεως δὲν πρέπει νὰ τίθεται σὲ καμιά περίπτωση. Οἱ σχετικὲς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νομοσχεδίου πρέπει νὰ διαγραφοῦν. 8) Τὸ ἄρθρον 41 τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἀποσκοπεῖ στὴν συνταξιοδότηση τῶν συνδικαλιστικῶν στελεχῶν, ἀλλὰ στὴν συνταξιοδότηση τῶν ἡμετέρων ἀπὸ τοῦ 55ου ἢ 50οῦ ἔτους, ποὺ προσέφεραν «διακεκριμένες» ὑπηρεσίες ἐπὶ 15ετίαν ἢ 10ετίαν στὶς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις καὶ τοὺς ἐργοδότες, με πιστοποιητικὰ ποὺ θὰ ἐπικυρώνονται ἀπὸ τὴ ΓΣΕΕ. Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐτέθη ἔστερα ἀπὸ τὴν ἀποκάλυψη καὶ καταγγελία τῆς διατάξεως ποὺ προέβλεπε τὴ συνταξιοδότηση με τὸ βαθμὸ Δ) τοῦ Α' τῶν ἐργατικῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΙΚΑ. Ἄν θέλουν νὰ προστατεύσουν τὰ ἐργατικὰ στελέχη δὲν ἔχουν παρὰ ν' ἀναγνωρίσουν τὸ χρόνο τῆς θητείας στὴ Διοίκηση τῶν Ὄργανώσεων σὰ χρόνο συντάξιμο χωρὶς διακρίσεις καὶ πιστοποιητικὰ καὶ νὰ κατοχυρώσουν τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀπασχόληση τῶν στελεχῶν.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΣΑΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Παρουσιάζοντας σε χοντρές γραμμές βασικές διατάξεις όλων των μέχρι σήμερα νόμων για το ΙΚΑ, παρουσιάζοντας επίσης βασικές διατάξεις της σχεδιαζομένης νέας νομοθεσίας, θέλαμε να δείξουμε την κατηφορική πορεία της νομοθεσίας του Ίδρύματος. Δεν ήταν δυνατό να παρουσιάσουμε όλες τις διατάξεις των διαφόρων νόμων. Γι' αυτό και η εργασία δεν είναι πλήρης. Υπάρχουν ελλείψεις. Ίσως σπουδαίες παραλείψεις, που αν δεν υπήρχαν θα μάς ήταν εύκολο να βγάλουμε πιο άνετα τα συμπεράσματά μας. Εκείνο που τώρα έχει σημασία είναι να ξέρουν οι εργαζόμενοι τι πρέπει να κάνουν.

Να μείνουμε εδώ που βρισκόμαστε δεν είναι σωστό αλλά ούτε και δυνατό. Ούτε και ν' άνεχθούμε την όπισθοδρόμηση. Ο κόμπος έφθασε στο χτένι εξ αιτίας της εγκληματικής ασφαλίστικης πολιτικής της είκοσαετίας 1937 - 1957. Η θα ληφθούν τα οικονομικά και ασφαλιστικά μέτρα που επιβάλλονται ή η «άνναδιοργάνωση» θα στηριχθῆ στη μείωση του ασφαλίστρου άσθενείας με αποτέλεσμα να εκμηδενισθῆ πρώτα ή παρεχόμενη στοιχειώδης περίθαλψη, σε συνέχεια και αυτή ακόμη ή πενιχρή σύνταξη.

Η νομοθεσία του ΙΚΑ πρέπει να τροποποιηθῆ προς τα επάνω όχι προς τα κάτω. Προσπαθήσαμε να το δείξουμε κι' αυτό με τις απόψεις που υποστηρίζουμε. Οι απόψεις αυτές μαζί με το όλο θέμα θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο σοβαρῆς μελέτης για τα εργατικά στελέχη. Θα πρέπει να εξετασθῶν στις συνελεύσεις των εργαζομένων. Θα πρέπει ἔτσι να βγῶν τα ὀριστικά συμπεράσματα και να διαμορφωθῆ ἡ θέση των εργαζομένων στο ζήτημα της νομοθεσίας του ΙΚΑ. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει αν δέ δοθῆ στη δημοσιότητα το περί ΙΚΑ νομοσχέδιο και αν δεν γίνουν οι επιβαλλόμενες τροποποιήσεις προτού κατατεθῆ στη Βουλή.

Δυὸ πράγματα θεωροῦμε ὑποχρέωσή μας να ὑπογραμμίσουμε στο σημείο αυτό: Πρῶτο τὴν εὐθύνη τῆς ΓΣΕΕ και δεύτερο τὴν προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως να ἐφαρμόση σταδιακῶς τὸ νομοσχέδιο δημιουργώντας τετελεσμένα γεγονότα με τὴ μέθοδο τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων. Ἐπίσης τὸν κίνδυνο καταθέσεως τοῦ νομοσχεδίου στὴν Ἐπιτροπὴ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως. Ἡ ΓΣΕΕ εὐθύνεται κύρια και ἀποκλειστικῶς γιὰ τὴν ασφαλιστικὴ πολιτικὴ τῆς τελευταίας δεκαετίας. Ἐπὶ πλέον με τὶς ἀποφάσεις τῶν ὀλομελειῶν τῆς και ιδιαίτερα τῆς

Ζ' 'Ολομέλειας (18 και 19 'Ιανουαρίου 1956) προτείνει τή μείωση του ασφαλίστρου ασθενείας από 9,5% σε 6% και τήν αύξηση του εργατικου ασφαλίστρου κατά 1% (δηλ. 70-80 έκ. τὸ χρόνο) σάν βάση «ἀναδιοργανώσεως» του ΙΚΑ. 'Ο 'Υπουργὸς 'Εργασίας ἀνήγγειλε στὶς 31)3, ὕστερα ἀπὸ σύσκεψη μὲ τοὺς ἐκπροσώπους του ΙΚΑ, ΓΣΕΕ κτλ., ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ μείωση του ασφαλίστρου ασθενείας.

Στὸ χέρι τῆς εργατικῆς τάξης βρίσκεται ἡ δυνατότητα νὰ γίνει τὸ ΙΚΑ ἀληθινὸς ασφαλιστικὸς 'Οργανισμὸς ποὺ θὰ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνη καὶ σιγουριά στοὺς εργαζόμενους τῆς χώρας μας.

'Η εργατικὴ τάξη μπορεῖ νὰ ἐπιβάλλει τὴ θέλησή της καὶ νὰ φτιάξει τὸ ΙΚΑ ὅπως αὐτὴ τὸ ὀνειρεύεται καὶ ὄχι ὅπως τὸ σχεδιάζουν μιὰ ομάδα ἀρτηριοσκληρωμένων ὑπαλλήλων ποὺ ἀκολουθοῦν τὴ φωνὴ τῶν κυρίων τους.

ΣΗΜ. Βρισκότανε στὸ πιεστήριο τὸ φυλλάδιο αὐτὸ ὅταν ἐντελῶς αἰφνιδιαστικὰ κατατέθηκε στὴν Νομοθετικὴ 'Επιτροπὴ ἐξουσιοδοτήσεως καὶ ψηφίστηκε τὸ διάταγμα «περὶ διοικήσεως καὶ ἐλέγχου του Ι.Κ.Α.». Τὸ διάταγμα αὐτὸ ἀποτελέσσε ἀληθινὸ πραξικόπημα γιατί ὀλοκλήρωσε τὸν ἀπολυταρχικὸ τρόπο διοικήσεως του Ι.Κ.Α., μετέβαλε σὲ ἀπόλυτο μονοκράτορα τὸ Διοικητὴ τοῦ 'Ιδρύματος, ὥρισε τὸν διορισμὸ τῶν εργατικῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν ἀπόλυτη κρίση τοῦ 'Υπουργοῦ κλπ., (Σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο διοικήσεως του Ι.Κ.Α. στὴ σελ. 4 τοῦ φυλλαδίου μας). 'Ο αἰφνιδιασμὸς αὐτὸς ἀπεκάλυψε καὶ τὸν τεράστιο κίνδυνο νὰ κατατεθῆ στὴν 'Επιτροπὴ Νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως «ὁ συνταξιοδοτικὸς κώδικς του ΙΚΑ» καὶ νὰ ψηφισθῆ χωρὶς νὰ γίνουν δεκτὲς οἱ ἀπόψεις τῶν ασφαλισμένων. Γι' αὐτὸ οἱ εργατικὲς ὀργανώσεις καὶ οἱ ἴδιοι οἱ εργαζόμενοι πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦν καὶ νὰ ζητήσουν ἐγκαίρως νὰ ἐπιλυθοῦν τὰ αἰτήματά τους.

23678